

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับ
การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์ของ
วรวรรณ บุญสุรักษ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
พ.ศ.2562

ใบรับรองสารนิพนธ์

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

หัวข้อสารนิพนธ์ การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี กู้การวางแผน
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอโดย วรวรรณ บุญสุรภัย

สาขาวิชา การจัดการการเงินยุคดิจิทัล

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา จิตรน้อมรัตน์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา จิตรน้อมรัตน์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิลา พงศ์ยี่หล้า)

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

วันที่ 12 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2563

หัวข้อสารนิพนธ์   การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่า
ลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของหน่วย
ทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้เขียน   วรวรรณ บุญยสุรักษ์
อาจารย์ที่ปรึกษา   รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา จิตรน้อมรัตน์
สาขาวิชา   การเงิน
ปีการศึกษา   2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา และเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามตัวแปรส่วนบุคคล ตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความเชื่อมั่นของ แบบสอบถาม และเก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว t-test และ F-test ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์พบว่า

- 1) ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในระดับปานกลาง
- 2) เมื่อ เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามตัวแปรส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ, ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา, การวางแผนภาษี

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณความอนุเคราะห์เป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิตา จิตรน้อมรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เป็นอย่างสูงที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำเพิ่มเติมอันมีประโยชน์อย่างยิ่ง ในการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์และคณะกรรมการทุกท่านเป็นอย่างสูง ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเหล่าคณาจารย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทุกท่านที่ได้มอบความรู้ เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย อีกทั้งพระคุณของครู อาจารย์ทุกท่านที่อบรมให้ความรู้พื้นฐาน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ที่ขาดไม่ได้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ลุล่วงไปได้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบพระคุณบิดา มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูและให้ความรักและกำลังใจ ตลอดจนสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาเป็นอย่างดีโดยตลอดและขอบพระคุณนางสาววิภา บุญยสุรักษ์และนางสาวชุตินันท์ ประทีป ณ ถลาง ที่สละเวลาให้คำแนะนำชี้แนะและคอยให้กำลังใจตลอดจนเพื่อนๆน้องๆและทุกๆคนในปริญญาโทรุ่นที่ 35 ทุกท่านมีส่วนร่วมในการให้มิตรภาพและกำลังใจดีๆที่มีให้กัน โดยตลอด อันก่อให้เกิดเป็นผลสำเร็จในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

วรวรรณ บุญยสุรักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามในการวิจัย.....	2
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	2
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรที่ดี.....	5
2.2 ทฤษฎีความพึงพอใจสูงสุดของผู้เสียภาษี.....	9
2.3 ทฤษฎีความชอบธรรมของภาครัฐ.....	11
2.4 หลักการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	13
2.5 ค่าลดหย่อนทางภาษีที่ช่วยประหยัดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	15
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	25
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	27
3.3 ประชากรและตัวอย่าง.....	27
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
3.6 การตรวจสอบความถูกต้องและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	30
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4.2 ผลการศึกษาโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา.....	34
4.3 ผลการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test) ของแบบสอบถาม.....	36
4.4 ผลการศึกษาโดยใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	43
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปแนวทางการวิจัย.....	54
5.2 สรุปผลการวิจัย.....	56
5.3 สรุปผลการทดสอบสมมติการวิจัย.....	59
5.4 อภิปรายผล.....	62
5.5 ข้อเสนอแนะงานวิจัย.....	63
5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	64
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	68
ก แบบสอบถาม.....	69
ประวัติผู้เขียน.....	74

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงเขตกลุ่มพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร.....	28
ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงระดับการวางแผนภาษี.....	30
ตารางที่ 3.3 ตารางระดับคะแนนในการแสดงความถี่ของการวางแผนภาษี.....	30
ตารางที่ 4.1 แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของ คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดย จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และระดับการศึกษา.....	34
ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของข้อความเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิ ประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี.....	36
ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของข้อความเกี่ยวกับการนำสิทธิประโยชน์ทาง ภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	37
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยของผู้มีเงินได้ตามมาตรา 39 ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่ ตอบแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี.....	39
ตารางที่ 4.5 ค่าความน่าเชื่อถือการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ใน การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในแบบสอบถาม.....	40
ตารางที่ 4.6 แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของจำนวนผู้ตอบ แบบสอบถามในการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงิน ได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ตามมาตรา 39 ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมีการวางแผนภาษี เงินได้มากน้อยเพียงใด.....	41
ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของ คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน เพศ.....	43
ตารางที่ 4.8 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของ คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน สถานภาพ.....	44
ตารางที่ 4.9 ตารางแสดงสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน อายุ โดยใช้สถิติ F- test ในการวิเคราะห์สมมติฐาน.....	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.10 ตารางแสดงสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคณวิทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน รายได้ โดยใช้สถิติ F-test ในการวิเคราะห์ห้สมมติฐาน.....	46
ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่(LSD)การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคณวิทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน รายได้	47
ตารางที่ 4.12 ตารางแสดงสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคณวิทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test ในการวิเคราะห์ห้สมมติฐาน.....	49
ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (LSD)การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคณวิทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน ระดับการศึกษา	49
ตารางที่ 4.14 ตารางแสดงสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคณวิทำงานในเขตกรุงเทพมหานครกับความเข้าใจในการวางแผนภาษี โดยใช้สถิติ การทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในการวิเคราะห์ห้สมมติฐาน.....	51
ตารางที่ 4.15 ตารางแสดงสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคณวิทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลสิทธิประโยชน์ด้านค่าลดหย่อนแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว กลุ่มที่ 2 ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมี กลุ่มที่ 3 ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุน กลุ่มที่ 4 ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญ เป็นต้นโดยใช้สถิติ F-test ในการวิเคราะห์ห้สมมติฐาน.....	52
ตารางที่ 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติการวิจัยสมมติฐานที่ 1.....	59
ตารางที่ 5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติการวิจัยสมมติฐานที่ 2.....	60
ตารางที่ 5.3 สรุปผลการทดสอบสมมติการวิจัยสมมติฐานที่ 3.....	61

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
รูปภาพที่ 2.1 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	14
รูปภาพที่ 2.2 สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการบริจาคกรณีเป็นบุคคลธรรมดา.....	19
รูปภาพที่ 2.3 ตารางแสดงรายการสินค้าและบริการที่สามารถนำมาหักเป็นค่าลดหย่อน ทางภาษี.....	21
รูปภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	26

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษ ตามที่กฎหมายกำหนด และมีรายได้เกิดขึ้น ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใดๆ ผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเอง ตามแบบแสดงรายการ ภาษีที่กำหนด ภายในเดือนมกราคม ถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณีกฎหมายยัง กำหนดให้ยื่นแบบฯ เสียภาษีตอนครึ่งปี สำหรับรายได้ ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการ บรรเทาภาระภาษี ที่ต้องชำระ และเงินได้บางกรณี กฎหมายกำหนดให้ ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่ จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษี ขณะที่เงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย (กรมสรรพากร, 2563)

ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หลายคนอาจคิดว่าไม่ว่าจะทำวิธีไหนก็ไม่ช่วยให้ ประหยัดภาษีขึ้นมาได้ หรือบางที่อาจคิดว่า วางแผนภาษีเงินได้ก็เท่ากับเป็นการทำผิดกฎหมาย แต่ ความจริงแล้วคำว่า “การวางแผนภาษีเงินได้” คือการเตรียมการเพื่อที่จะเสียภาษีให้ถูกต้อง ครบถ้วน ในฐานะพลเมืองที่ดีและใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างๆ ที่กฎหมายกำหนดไว้ไปใช้ลดหย่อนภาษี เงินได้ประจำปี เพื่อบรรเทาภาระภาษีให้น้อยลง ไม่ต้องเสียภาษีมากจนเกินไปหรือเสียเบี้ยปรับโดย ไรเหตุ ถ้าวางแผนภาษีเงินได้เป็นอย่างดี ก็อาจจะได้คืนภาษีจำนวนไม่น้อย ซึ่งภาษีที่ได้กลับมานี้เรา อาจจะไปต่อยอดไปออกดอกออกผลสร้างเงินกลับมาได้อีกด้วย กิจกรรมที่เกิดขึ้นจากกลยุทธ์ ทางภาษีซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายภาษีลดลง ไม่ใช่การหลีกเลี่ยงภาษี (Tax Avoidance) เพราะไม่ได้ใช้อาศัย ช่องโหว่ของกฎหมายทั้งที่เจตนาและไม่มีเจตนาเพื่อที่จะไม่ต้องเสียภาษี แต่เป็นการนำสิทธิ ประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มาใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ด้านการประหยัดค่าภาษี เรียกว่าการวางแผนภาษีเงินได้

หลักของการวางแผนภาษีเงินได้ตามแนวทางของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลนั้น เป็น การวางแผนภาษีเงินได้เพื่อช่วยให้แต่ละบุคคลสามารถเตรียมการเสียภาษีได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งอาจมีคนทั่วไปจำนวนหนึ่งที่ยังไม่ ทราบประโยชน์ชัดเจนถึงการ ใช้ สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามที่กฎหมายกำหนดให้ จึงยังไม่ได้ใช้ สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามที่กฎหมายกำหนด ให้เกิดการประหยัดในค่าภาษีเงินได้ที่ต้องจ่ายรายปี

อย่างเต็มประสิทธิภาพ ดังนั้นงานวิจัยนี้ จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงประโยชน์ที่แต่ละบุคคลจะได้รับจากการที่ทางราชการให้สิทธิประโยชน์ต่างๆทางภาษี และการตระหนักถึงการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครฯ

1.2 คำถามในการวิจัย

1.2.1 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครทราบถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนทางภาษีในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่

1.2.2 คนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานครมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่อย่างไร

1.2.3 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลให้การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันหรือไม่

1.2.4 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ด้านค่าลดหย่อนภาษีแตกต่างกันมีผลให้การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3.2 เพื่อศึกษาสิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนภาษีกับผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3.3 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีสมมติฐานการวิจัย 3 ข้อ

1.4.1 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

1.4.2 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

1.4.3 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ด้านค่าลดหย่อนภาษีแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่บุคคลธรรมดาที่ทำงานอาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีประชากรทำงานหนาแน่น

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมีความต้องการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีเฉพาะด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยนี้ทำการวิจัยรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนสิงหาคม พ.ศ.2563 – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2563

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 สามารถนำไปเป็นแนวทางให้บุคคลทั่วไปสามารถรับรู้ถึงสิทธิประโยชน์ด้านค่าลดหย่อนทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อตอบสนองความต้องการแก่ผู้ที่ต้องการวางแผนการลดหย่อนภาษี

1.6.2 สามารถนำไปเป็นแนวทางให้ทางการรับรู้พฤติกรรมกรวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานเพื่อปรับปรุงสิทธิประโยชน์ต่างๆทางภาษีให้เป็นประโยชน์แก่บุคคลธรรมดา

1.6.3 สำหรับนักวิจัย นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจทั่วไปสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.7.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษ ตามที่กฎหมายกำหนด และมีรายได้เกิดขึ้น ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใดๆ ผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเอง ตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนด ภายในเดือนมกราคม ถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณี กฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบฯ เสียภาษีตอนครึ่งปี สำหรับรายได้ ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ที่ต้องชำระ และเงินได้บางกรณี กฎหมายกำหนดให้ ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษี ขณะที่มิเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย

1.7.2 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หมายถึง ผู้ที่มีเงินได้เกิดขึ้นระหว่างปีที่ผ่านมา โดยมีสถานะ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

1.7.2.1 บุคคลธรรมดา

1.7.2.2 ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล

1.7.2.3 ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี

1.7.2.4 กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง

1.7.2.5 วิสาหกิจชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน เฉพาะที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล

1.7.3 การวางแผนภาษี (Tax Planning) คือ การเตรียมการเพื่อเสียภาษีให้ถูกต้อง ครบถ้วน และประหยัด โดยนำสิทธิประโยชน์ต่างๆ ทางภาษีที่กฎหมายให้มา ไปใช้ลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี เพื่อบรรเทาภาระภาษีที่มีให้ลดน้อยลง ไม่ต้องเสียภาษีมากจนเกินไป รวมถึงไม่ต้องชำระภาษีเพิ่มหรือเสียเบี้ยปรับโดยใช่เหตุ

1.7.4 ค่าลดหย่อน คือ สิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างหนึ่งที่ช่วยทำให้เสียภาษี^{น้อยลง} เมื่อคำนวณภาษี หรืออาจช่วยให้ได้เงินภาษีคืนเพิ่มขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ศึกษาจากพนักงานหรือกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครฯ โดยมี ทฤษฎี แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนงานวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรที่ดี
- 2.2 ทฤษฎีความพึงพอใจสูงสุดของผู้เสียภาษี
- 2.3 ทฤษฎีความชอบธรรมของภาครัฐ
- 2.4 หลักการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- 2.5 ค่าลดหย่อนทางภาษีที่ช่วยประหยัดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรที่ดี

เนื่องจากการบริหารประเทศต้องอิงงบประมาณในการบริหารซึ่งรายรับส่วนใหญ่ของประเทศก็คือ ภาษี ในแต่ละประเทศก็จะมีรูปแบบในการจัดเก็บภาษีที่แตกต่างกันแต่รูปแบบในการจัดเก็บนั้นจะมีรากฐานจากระบบการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรที่ดี การบริหารการจัดการเก็บที่ดีนั้นเป็นการบริหารการจัดการเก็บภาษีอากรอย่างมีประสิทธิภาพ มีการกระจายรายได้ กล่าวคือ ภาษีอากรแต่ละประเภทที่จัดเก็บจะต้องก่อภาระให้แก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุด ซึ่งปัญหาในการจัดเก็บภาษีนั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือในการเสียภาษีของประชาชน ความซื่อสัตย์สุจริตในการเสียภาษี (กมลพรรณ เผ่าพงษ์ , 2550)

2.1.1 วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากร

การจัดเก็บภาษีอากรนั้นหลักๆ ก็เพื่อนำเงินมาบริหารจัดการประเทศ นำมาเป็นค่าใช้จ่ายของกิจการภาครัฐ แต่การเก็บภาษีนั้นก็ยังมีวัตถุประสงค์อย่างอื่นด้วย เช่น การเก็บภาษีเพื่อควบคุมหรือส่งเสริมเศรษฐกิจเป็นเครื่องมือในการควบคุมการบริโภค การผลิต หรือวิธีดำเนินการธุรกิจบางชนิด และการเก็บภาษีก็ช่วยในการกระจายรายได้และส่งเสริมความเท่าเทียมกันในสังคม กล่าวคือประชาชนไม่ควรเหลื่อมล้ำกันในสังคม รัฐบาลจึงนำภาษีมาใช้ในการลดความเหลื่อมล้ำโดย

การจัดเก็บภาษีแบบอัตราก้าวหน้าโดยคนที่คิดว่ามีรายได้สูงจะเสียภาษีในอัตราที่สูงกว่าคนที่ มีรายได้ต่ำ หรือการจัดเก็บภาษีจากสินค้าฟุ่มเฟือยในอัตราที่สูง เป็นต้น

อย่างไรก็ดี การเสียภาษีถือเป็นหน้าที่ของพลเมืองทุกคนในชาติที่ต้องรับผิดชอบ ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติเอาไว้ โดยประชาชนควรมีความสมัครใจในการเสียภาษีเพื่อให้กฎหมายดังกล่าวสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสมัครใจในการเสียภาษีอากร หมายถึง การที่ผู้เสียภาษีมีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ต้องเสียภาษีอากรให้กับรัฐบาลอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยภายในระยะเวลาที่รัฐบาลกำหนด (เจริญ ฤทธิมานนท์, 2533) ความสมัครใจในการเสียภาษีนั้นนอกจากจะมีผลต่อผู้เสียภาษีในการปฏิบัติตามหลักของความเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ โดยการมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ประเทศชาติโดยการเสียสละในการเสียภาษีอากร

หลักการบริหารภาษีอากรที่ดีของ Adam Smith เป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานการจัดเก็บ ภาษีอากรที่เกิดขึ้นเมื่อประมาณสองร้อยกว่าปีแล้ว (ตั้งแต่ค.ศ. 1776) แต่ก็ยังสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาการจัดเก็บภาษีอากรในปัจจุบัน Adam Smith ได้กำหนดหลักการเสียภาษีอากรที่ดี ซึ่งผู้บัญญัติกฎหมายสามารถนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบของภาษีและการจัดเก็บภาษีได้เป็นอย่างดี

2.1.2 ลักษณะของภาษีอากรที่ดี

ในการจัดเก็บภาษีอากรจะต้องคำนึงถึงหลักในการจัดเก็บภาษีอากรที่ดี ซึ่งภาษีอากรที่ดีนั้นจะต้องมีความเป็นธรรมเหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและรัฐบาล ซึ่งนักวิชาการส่วนใหญ่มักจะนำหลักการจัดเก็บภาษีตามแนวคิดของสมิธมาใช้ในการอ้างอิง (Adam Smith อ้างถึงในสนทนา ทองดี , 2547) โดยหลัก การจัดเก็บภาษีอากรที่ดีนั้นประกอบด้วยหลักเกณฑ์ 4 ประการหรือที่เรียกว่า Adam Smith's Canons ซึ่งสรุปได้ว่า

2.1.2.1 หลักความยุติธรรม (Equity) ต้องให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีโดยยึดหลักผู้มีรายได้น้อยก็ควรเสียภาษีน้อยกว่าผู้มีรายได้น้อย ควรเก็บจากประชาชนทุกคนตามฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละบุคคล (ศุภชัย บำรุงศรี, 2543) เคยให้ความหมายของหลักความยุติธรรมเอาไว้ว่า ความยุติธรรมจะแสดงให้เห็นได้ก็ต่อเมื่อภาครัฐได้แบ่งภาระภาษีให้กับประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีอย่างเป็นธรรม โดยไม่สนับสนุนให้สิทธิ์พิเศษแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือคณะหนึ่ง เพื่อให้บุคคลทุกคนนั้นมีโอกาสที่เท่าเทียมกันแนวความคิดเกี่ยวกับความยุติธรรมหรือความเป็นธรรมทางภาษีอากรนั้น ได้มีรากฐานมาจากหลักความเป็นธรรมสัมบูรณ์ (The principle of Relative Equity) ซึ่งถือว่าระบบภาษีอากรที่ดีนั้น จะต้องจัดเก็บจากผู้เสียภาษีทุกคนในอัตราที่เท่าๆกันแต่หลักการดังกล่าวไม่ได้คำนึงถึงความสามารถในการชำระภาษีอากรที่แตกต่างกันของผู้เสียภาษีและก่อให้เกิดภาระภาษีของผู้มีรายได้ต่ำสูงกว่าผู้ที่มีรายได้สูงและมาจากหลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์ (The principle of Relative Equity) โดยหลักการนี้พิจารณาจากจำนวนภาษีที่เสียไปเทียบกับ

ประโยชน์ที่ได้รับจากรัฐหรือเปรียบเทียบกับความสามารถในการเสียภาษี ของผู้เสียภาษีแต่ละราย ในขณะที่ (Jintana Somsai,2555)

ระบบภาษีอากรที่ดีต้องเป็นระบบที่มีความเป็นธรรมทั้งในระหว่างผู้เสียภาษี ด้วยกันเอง และระหว่างรัฐผู้จัดเก็บภาษีกับ ประชาชนผู้เสียภาษีอากร หลักความเป็นธรรมนับเป็นหัวใจของระบบภาษีอากรที่ดี ถ้าหากระบบภาษีอากรปราศจากความเป็นธรรมแล้วความ ยินยอมเสียภาษีโดยการสมัครใจ (voluntary compliance) ก็คงจะเกิดขึ้นได้ยาก แนวความคิดเกี่ยวกับความเป็นธรรมทางภาษีอากรมีรากฐานในทางทฤษฎีจาก ความเป็นธรรมสัมบูรณ์ (principle of absolute equity) และ หลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์ (principle of relative equity)

2.1.2.1.1 หลักความเป็นธรรมสัมบูรณ์ระบบภาษีอากรที่ถือว่าเป็นธรรมตามหลัก ความเป็นธรรมสัมบูรณ์จะเป็นระบบภาษีอากรที่ผู้เสียภาษีอากรทุกคนต้องเสียภาษีอากรคนละ เท่าๆ กัน ความเป็นธรรมตามหลักนั้นไม่มีรากฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาลนั้นควร จะกระจายไปยังประชาชนหรือผู้เสียภาษีทุกคนในจำนวนที่เท่ากัน หากรัฐของประเทศใดจัดเก็บ ภาษีตามหลักนี้ก็จะพบว่า จำนวนของภาษีที่ผู้เสียภาษีแต่ละรายจะต้องเสีย จะมีค่าเท่ากับรายจ่ายทั้งหมดของรัฐบาลหารด้วยจำนวนผู้เสียภาษีอากร ตัวอย่างของภาษีอากรที่เก็บตามหลักความเป็นธรรมสัมบูรณ์ ซึ่งประเทศไทยเคยจัดเก็บในอดีต คือ ภาษีรัชชูปการ ความเป็นธรรมตามของหลักนี้อาจกล่าวได้ว่า จะสามารถนำไปใช้เมื่อผู้เสียภาษี ทุกคนในประเทศมีฐานะทางเศรษฐกิจเท่าเทียมกัน อย่างไรก็ตามในสภาพความเป็นจริงฐานะทาง เศรษฐกิจของผู้เสียภาษีแต่ละคนมิได้เท่าเทียมกัน ดังนั้นการจัด เก็บภาษีตามหลักนี้จึงก่อให้เกิด ข้อบกพร่องหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่ว่า การจัดเก็บภาษีตามหลักความเป็นธรรมสัมบูรณ์มิได้คำนึงถึงความสามารถในการเสียภาษีที่แตกต่างกันและการกำหนดให้ผู้เสียภาษีทุก คนต้องเสียภาษีอากรเท่ากัน เช่นนี้ย่อมทำให้ ภาระภาษีของผู้มีเงินได้ต่ำสูงกว่า ภาระภาษีของผู้มีเงินได้สูง นอกจากนี้ยังอาจจะพบว่าผู้เสียภาษีบางรายที่มีรายได้ต่ำมาก อาจไม่มีเงินเพียงพอที่จะเสียภาษีก็ได้ ข้อบกพร่องดังกล่าวหลักความเป็นธรรมสัมบูรณ์จึงเสื่อมความนิยม ไปในท้ายที่สุดและ ก่อให้เกิดหลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์ขึ้นมาแทน

2.1.2.1.2 หลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์ความเป็นธรรมทางภาษีอากรตามหลัก นั้นมิได้พิจารณาจากประเด็นที่ว่า ภาษีที่ผู้เสียภาษีอากรแต่ละรายเสียให้กับรัฐบาลนั้นเท่ากัน หรือไม่หากแต่พิจารณาจากจำนวนภาษีที่ได้เสียไปเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับจากรัฐหรือเปรียบเทียบกับความสามารถในการเสียภาษีของผู้เสียภาษีแต่ละราย ดังนั้นการจัดเก็บภาษีตามหลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์จึงแบ่งออกได้เป็นสองหลักย่อยคือ หลักผลประโยชน์การจัดเก็บภาษีตามหลักผลประโยชน์

มีรากฐานจากแนวคิดที่ว่าผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากสินค้าหรือบริการใดๆ ของรัฐบาลจะต้องเป็นผู้เสียภาษีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตสินค้า หรือบริการเหล่านั้นตามสัดส่วนตามสัดส่วนหรือขนาดของประโยชน์ที่ตนได้รับ กล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือในการจัดเก็บภาษีตามหลักผลประโยชน์รัฐบาลวางตนเสมือนหนึ่งเป็นเอกชนที่ดำเนินกิจการต่างๆ ดังนั้นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากสินค้าหรือบริการของรัฐมากก็ต้องเสีย ภาษีให้กับรัฐมากเช่นเดียวกัน ในกรณีที่ผู้ใดได้รับประโยชน์จากสินค้าหรือบริการของภาคเอกชน ตัวอย่างของภาษีอากรที่จัดเก็บตามหลักผลประโยชน์ได้แก่ ภาษีการใช้นถนน ค่าธรรมเนียมผ่านทาง หรือค่าใบอนุญาตทำการต่างๆ เป็นต้น หลักความสามารถในการเสียภาษีการจัดเก็บภาษีตามหลักความสามารถในการเสียภาษีจะใช้ความสามารถในการเสียภาษีของบุคคลซึ่งอาจวัดจากทรัพย์สิน รายได้หรือการใช้จ่ายของแต่ละบุคคลเป็นเกณฑ์กำหนดจำนวนภาษีที่จะต้องเสียกล่าวคือผู้ที่มีความสามารถในการเสีย ภาษีมากก็ต้องเสียภาษีให้กับรัฐมากผู้ที่มีความสามารถในการเสียภาษีให้กับรัฐน้อยก็ควรเสียภาษี ให้กับ รัฐน้อยตามขนาดความสามารถในการเสียภาษีของตน

2.1.2.2 หลักความแน่นอน ความแน่นอนเกี่ยวกับภาษีอากรนับเป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญ อีกประการหนึ่งของระบบภาษีอากรที่ดี ทั้งนี้เพราะว่าประชาชนผู้ที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีต้องการที่จะทราบเพื่อความมั่นคงระดับหนึ่งว่าภาษีที่จะต้องเสียจะเป็นจำนวนเท่าใด จะต้องเสียภาษีเมื่อใด และจะต้องเสียด้วยวิธีการใด กล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือ ภาษีอากรที่เรียกเก็บนั้นควรจะต้องมีความชัดเจนในแง่ของบุคคล ผู้เสียภาษีฐานที่จะนำมาใช้คิดคำนวณภาษีอัตราภาษีที่เกี่ยวข้องกำหนดเวลาที่จะต้องเสียภาษีและวิธีการชำระภาษีหากระบบการภาษีอากรใดมีความแน่นอนและชัดเจนดังกล่าวแล้วย่อมจะสร้าง ความสมัครใจในการเสียภาษีอากร ได้ดีขึ้นเพราะทางด้านผู้ที่เสียภาษีเองก็จะได้รับประโยชน์จากการตัดสินใจและการวางแผนล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องความชัดเจนในลักษณะนี้นอกจากจะชัดเจนในตัวของกฎหมายแล้วยังจะต้องชัดเจนในวิธีปฏิบัติจัดเก็บอีกด้วยในบางประเทศหน่วยงานบริหารภาษีอากรทั้งหลายได้พยายามที่จะสร้างความแน่นอนและความชัดเจนเกี่ยวกับการตีความกฎหมายและวิธีปฏิบัติโดยการออกระเบียบ คำสั่งอย่างละเอียดและในบางครั้งก็จะมีการตีความกฎหมายที่อาจก่อให้เกิดปัญหาล่วงหน้าซึ่งจะช่วยสร้างความแน่นอนให้เกิดขึ้น ในทางปฏิบัติได้มากขึ้นระบบภาษีอากรใดที่ปราศจากความแน่นอนย่อมจะเป็นช่องทางชักนำไปสู่การทุจริตของเจ้าหน้าที่ และก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้เสียภาษีอากร ได้เช่น ผู้เสียภาษีรายที่สภาพเหมือนกันอาจเสียภาษีไม่เท่ากันทั้งนี้เพราะเจ้าหน้าที่บางรายอาศัยความกำกวมของกฎหมายตีความช่วยเหลือผู้ที่จะเสียภาษีโดยเรียกร้องเอาผลประโยชน์ส่วนตัวหรืออาจเป็นเพราะว่าได้มีการ ทุจริตเกิดขึ้น แต่เจ้าหน้าที่ใช้วิจารณญาณที่แตกต่างกันตีความกฎหมายดังกล่าวแตกต่างกันเป็นต้น

2.1.2.3 หลักความเป็นกลาง ระบบภาษีอากรที่ดีตามหลักความเป็นกลาง หมายถึง ระบบภาษีอากรที่มีโครงสร้างเป็นกลางในทางเศรษฐกิจมากที่สุด กล่าวคือ ภาษีอากรจะต้องไม่เปลี่ยนแปลงหรือมีผลกระทบกระเทือนรูปแบบการบริโภคหรือการออมการแข่งขันในการผลิตสินค้าและบริการของผู้ผลิตตลอดจนการทำงานของกลไกตลาด ทักษะเกี่ยวกับความเป็นกลางในลักษณะนี้มีรากฐานมาจาก แนวความคิดที่ว่าภาษีนั้นควรเป็นแหล่งรายได้ของรัฐเพียงอย่างเดียว รัฐไม่ควรดำเนินการใดๆ ที่จะกระทบกระเทือนการตัดสินใจทางเศรษฐกิจของภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในปัจจุบันรัฐบาลหลาย ๆ ประเทศได้ใช้ภาษีอากรเป็นเครื่องมือดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ อย่างแพร่หลายมากขึ้นดังนั้นในบางขณะรัฐจึงได้จงใจใช้ความไม่เป็นกลางในทางเศรษฐกิจของภาษีอากรบางประเภทเป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบาย

2.1.2.4 หลักความประหยัด ภาษีทุกประเภทที่จัดเก็บเพื่อนำรายได้เข้าสู่คลังควรมีจำนวนที่ใกล้เคียงกับจำนวนภาษีที่ผู้เสียภาษีได้ชำระให้แก่รัฐซึ่งหมายถึงว่ารัฐจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีให้น้อยที่สุด และผู้เสียภาษียกเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับภาษีนั้น ๆ น้อยที่สุดด้วย ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ค่าเดินทาง หรือความยุ่งยากอื่นๆ ที่เกิดจากวิธีการชำระภาษีเป็นภาระที่ผู้เสียภาษีต้องแบกรับเพิ่มมากขึ้นจากจำนวนของภาษีที่ถูกเรียกเก็บ รัฐต้องมีมาตรการควบคุมการใช้จ่ายในการจัดเก็บเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบภาษีให้มากที่สุดแม้อัตราค่าตั้งเจ้าหน้าที่ที่จัดเก็บภาษีจะมีจำนวนน้อย แต่ต้องมีระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ

ในประเด็นการบริหารจัดเก็บภาษีอากรที่ดี เห็นได้ว่าทางการมุ่งเก็บภาษีเงินได้จากประชาชนในลักษณะอัตราภาษีก้าวหน้า ผู้ใดมีรายได้มากก็เสียภาษีมาก ผู้ใดมีรายได้น้อยก็เสียภาษีแต่น้อย โดยมีการกำหนดหลักในการจัดเก็บอย่างชัดเจน พร้อมทั้งให้เกิดความสะดวกแก่ประชาชนและเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม

2.2 ทฤษฎีความพึงพอใจสูงสุดของผู้เสียภาษี

ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกันซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่ง สิ่งใดอย่างไรถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้ามอาจจะผิดหวังหรือไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวัง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

ความพึงพอใจต่อการให้บริการของรัฐมีความสำคัญเนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานในการตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของประชาชน โดยประสิทธิภาพงานบริการภาครัฐเป็นตัวสะท้อนที่สามารถมองเห็นของประสิทธิภาพราชการไทยจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ก้าวไปสู่ยุคของโลกไร้พรมแดน ระบบราชการจึงเป็นกลไกในการผลักดันนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่มีความจำเป็นที่จะเปลี่ยนแปลงบทบาทการทำงานให้ทันสมัย มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ

รวดเร็วและเปี่ยมไปด้วยประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบราชการไทย คือ พัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนที่ดีขึ้น (Better Service Quality) ปรับบทบาทภารกิจ และขนาดให้เหมาะสม (Rightsizing) ยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานการทำงานให้อยู่ในระดับสูงและเทียบเท่าเกณฑ์สากล (High Performance) และตอบสนองต่อการบริหารปกครองในระบอบประชาธิปไตย (Democratic Governance) ซึ่งหน่วยงานราชการในฐานะที่เป็นผู้ให้บริการ (วิรุฬ พรรณเทวี, 2542)

ทฤษฎีความพึงพอใจสูงสุดของผู้เสียภาษี (Utility Maximization Model of Taxpayers) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดพื้นฐานว่า การตรวจสอบภาษี (Tax Audit) และบทลงโทษ (Penalty) เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางเลือกแสดงรายได้ของผู้เสียภาษีซึ่งศึกษาโดย Allingham และ Sandmo ในปี 1972 โดยมีสมมุติฐานหลัก 2 ประการคือ ผู้เสียภาษีตัดสินใจสมเหตุสมผล และเป็นการตัดสินใจในบนความไม่แน่นอน (Uncertainty) ซึ่งหมายถึงความน่าจะเป็นในการถูกตรวจสอบภาษีผู้เสียภาษีจะตัดสินใจเสียภาษีหรือปฏิบัติตามกฎหมายภาษีโดยการมุ่งหวังความพึงพอใจสูงสุด ตามทฤษฎีดังกล่าวผู้เสียภาษีสามารถเลือกที่จะแสดงรายได้ตามจริง หรือแสดงรายได้ต่ำกว่ารายได้จริง เนื่องจากการเลือกแสดงรายได้ของผู้เสียภาษีส่งผลต่อภาระภาษีที่จะเกิดขึ้นซึ่งสะท้อนกับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีที่จะได้รับทั้งนี้ การเลือกแสดงรายได้แบบใดขึ้นอยู่กับการพิจารณาปัจจัยของด้านต้นทุนและผลประโยชน์ของการปฏิบัติตามกฎหมายภาษี (Fjeldstad และคณะ, 2012) ได้แก่ 1) ต้นทุนของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษี กล่าวคือ ต้นทุนในการหลีกเลี่ยงภาษีหรือหนีภาษีที่เกิดจากการเลือกแสดงรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริง ต้นทุนดังกล่าวจะแปรผันตามโอกาสที่จะโดนโทษปรับและตัวแปรในส่วนสำคัญของต้นทุน ได้แก่ อัตราเบี้ยปรับเงินเพิ่ม เป็นต้น และ 2) ผลประโยชน์ของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษี กล่าวคือ ผลประโยชน์ที่ผู้เสียภาษีจะได้รับหากแสดงรายได้ต่ำกว่ารายได้จริงซึ่งอยู่ในรูปแบบของภาระภาษีที่ไม่ต้องชำระ และตัวแปรสำคัญในส่วน of ผลประโยชน์ ได้แก่ อัตราภาษี เป็นต้น ซึ่งสรุปได้ว่า หากมีระบบการตรวจสอบภาษีที่เข้มงวดและมีบทลงโทษเบี้ยปรับในอัตราที่สูงจะลดการหลีกเลี่ยงภาษีหรือหนีภาษีได้ (Bello, Danjuma 2014)

ความพึงพอใจหรือความพอใจ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” มีความหมายตามพจนานุกรมทางด้าน จิตวิทยาโดย แชปลิน (Chaplin, 1968, p. 437 อ้างถึงใน วันชัย แก้วศิริ โภมล, 2550, หน้า 6) ให้คำจำกัดความว่าเป็นความรู้สึกของผู้รับบริการต่อสถานประกอบการตามประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าไปติดต่อขอรับบริการในสถานบริการนั้น ๆ มิลเลทท์ (Millet, 1954, p.397 อ้างถึงใน นพคุณ ศิลกภากรณ์, 2546, หน้า 12) ได้ให้ทัศนะว่าความพึงพอใจของ

ประชาชนมีต่อการบริการของหน่วยงานภาครัฐนั้น โดยได้สรุปประเด็นว่า เป้าหมายที่เป็นที่นิยมมากที่สุดที่ผู้ปฏิบัติต้องยึดถือไว้เสมอในหลักการ 5 ประการ คือ

2.2.1 การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานภาครัฐที่มีฐานของความคิดว่าทุกคนเท่าเทียมกันดังนั้นการที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในทุกแง่มุมของกฎหมายไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

2.2.2 การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely Service) หมายถึง การให้บริการจะต้องมองว่าการให้บริการจะต้องตรง เวลาผลของการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มีประสิทธิภาพเลยถ้าไม่มีการตรงเวลาซึ่งจะสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชน

2.2.3 การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการจะต้องมีลักษณะที่จะต้องมียุทธศาสตร์การให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (The right quantity at the right geographical Location)

2.2.4 การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) คือ การให้บริการที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอโดยที่ขีด ประโยชน์ของสาธารณชนเป็นหลักไม่ใช่ยึดตามความพอใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

2.2.5 การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) คือ การให้บริการที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลของการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

อย่างไรก็ตามทฤษฎีดังกล่าวให้ความสำคัญเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายโดยไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยเชิงพฤติกรรมซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการตัดสินใจของผู้เสียภาษีด้วย เช่น ทศนคติ จริยธรรมของผู้เสียภาษี ความเท่าเทียมโดยเปรียบเทียบของระบบภาษี เป็นต้น (Lewis 1982) ทำให้ทฤษฎีดังกล่าวไม่สามารถอธิบายกรณีที่ผู้เสียภาษียังคงปฏิบัติตามกฎหมายภาษี ถึงแม้จะไม่มีโอกาสในการถูกตรวจสอบภาษี (Sour 2002) ดังนั้นพฤติกรรมของผู้เสียภาษีจึงไม่สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยเชิงเศรษฐศาสตร์เพียงอย่างเดียว (FreyและFeld ,2002) ดังนั้นในเวลาต่อมาจึงมีแนวคิดทางเลือกซึ่งศึกษาปัจจัยเชิงพฤติกรรมและปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการตัดสินใจปฏิบัติตามกฎหมายภาษี

2.3 ทฤษฎีความชอบธรรมของภาครัฐ

ทฤษฎีความชอบธรรมของภาครัฐ (Political Legitimacy) เป็นทฤษฎีที่เสนอว่า ความชอบธรรมของภาครัฐเป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจปฏิบัติตามกฎหมายภาษีของผู้เสียภาษี (Torgler , Schneider 2007) ซึ่งครอบคลุมถึงธรรมเนียมปฏิบัติของหน่วยงานจัดเก็บภาษี ความโปร่งใสและ

สามารถตรวจสอบได้ ดังนั้น ปัญหาการคอร์รัปชันจึงส่งผลต่อการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอย่างมีนัยยะสำคัญ (Picur,Riahi-Belkaoui 2006) นอกจากนี้ การศึกษาของ (Tyler,1990) พบว่าความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานขององค์กรรัฐอยู่ในระดับสูง จะทำให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีโดยสมัครใจมากกว่าเกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย ดังนั้นการบริหารงานของหน่วยงานจัดเก็บภาษี (Tax Administration) จึงมีความสำคัญภายใต้ทฤษฎีนี้ หากผู้เสียภาษีมั่นใจในการบริหารจัดการของภาครัฐ

อุปสรรคสำคัญในการก่อให้เกิดปัญหาการเหลื่อมล้ำของประเทศไทย คือ ปัญหาทางการศึกษา การที่เด็กไทยไม่สามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง มาตรฐานการศึกษาของแต่ละพื้นที่ ในประเทศแตกต่างกันมากกลุ่มตัวอย่าง แสดงความเห็นเห็นว่า ภาครัฐจำเป็นต้องหันกลับไปมองสาเหตุ ของปัญหาที่แท้จริงนั่นคือ ระบบการศึกษา ซึ่งยังขาดคุณภาพและไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทำให้ไม่ ตอบโจทย์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษาจำเป็นต้องมีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อพัฒนา ประชากรให้มีรากฐานความรู้ ความสามารถในการเลี้ยงชีพ มีจิตสำนึกที่ดี ซึ่งจะช่วยลดปัญหาด้าน ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคมได้เป็นอย่างดี การแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำอาจทำได้ โดยการส่งเสริมให้เด็กในชนบทได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วย เช่น ถ่ายทอดสดการเรียนการสอนหรืออควิวิโอเทปจาก โรงเรียนที่มีคุณภาพ รวมไปถึงการปลูกจิตสำนึก และสร้างวินัยของคนไทย ซึ่งการพัฒนาทางการศึกษาเป็นโครงการในระยะยาว ไม่สามารถจะ ดำเนินการและเห็นผลได้ในช่วงเวลาสั้น ๆ กลุ่มตัวอย่างท่านหนึ่ง เห็นว่า ประเทศไทยควรมีการปฏิรูปการศึกษาอย่างแท้จริง จึงจะ สามารถแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำได้อย่างยั่งยืน การศึกษาที่มีคุณภาพจะทำให้ประชาชนสามารถ ยกกระดับคุณภาพชีวิต มีความรู้เท่าทันโลก ซึ่งการปฏิรูปการศึกษาต้องใช้เวลาและความทุ่มเทเป็นอย่างมาก จึงจะเห็นผลที่เป็นรูปธรรม ทำให้รัฐบาลต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว มีการติดตาม ประเมินผลอย่างจริงจัง โดยหากดำเนินการได้สำเร็จจะช่วยให้การกระจายรายได้และลดความไม่เป็นธรรม ในสังคม และประเทศจะสามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาอันเกิดจากการบริหารจัดการของภาครัฐในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1. เริ่มจากตัวของบุคลากรภาครัฐ ไม่ทุจริตหรือคอร์รัปชันเป็นอย่างแรก ที่ควรพึงปฏิบัติ และต้องมีความโปร่งใสเปิดเผยในทุกมิติ ถ้าทุกคนรู้รายได้ของแต่ละคนก็จะไม่มีปัญหาการเก็บภาษี ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง
2. กำหนดนโยบายที่ชัดเจนและการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง จะทำให้กลไกสร้างความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจและสังคมทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สร้างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจในธุรกิจที่ชุมชนสามารถอยู่ได้อย่างมั่นคงและ ยั่งยืน พร้อมการสร้างสาธารณูปโภคด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นให้กระจายสู่ภูมิภาค

4. การพัฒนาในทุก ๆ ด้านจะต้องเกิดจากการร่วมมือกันของภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาชน เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาสูงสุด ดังนั้น การแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่นเดียวกัน จะต้องได้รับการร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ และร่วมกันวาง แนวทางแก้ไขและขับเคลื่อนอย่างจริงจัง (สมหมาย ศิริอุดมเศรษฐ, 2561)

กล่าวสรุป คือ พฤติกรรมของผู้เสียภาษีนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยเชิงเศรษฐศาสตร์และปัจจัยเชิงพฤติกรรม ดังนั้นการปรับปรุงกฎหมายภาษีปฏิรูปหน่วยงานจัดเก็บภาษีเพื่อจูงใจให้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีเพื่อจูงใจ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยทั้ง 2 ประเภท โดยคำนึงถึงบริบททางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ

2.4 หลักการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

วิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี โดยทั่วไปผู้มีเงินได้ต้องนำเงินได้พึงประเมินทุกประเภทของตน ตลอดปีภาษี (ไม่รวมเงินได้ที่กฎหมายยกเว้นภาษี หรือที่ไม่ต้องเสียภาษี) ไปคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี เพื่อยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่มีเงินได้ การคำนวณภาษีให้ทำเป็น 3 ขั้น คือ

ขั้นที่หนึ่ง คำนวณหาจำนวนภาษีตาม วิธีที่ 1 เสียก่อน

การคำนวณภาษีตามวิธีที่ 1

เงินได้พึงประเมินทุกประเภทรวมกันตลอดปีภาษี	xxxx	(1)
หัก ค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด	xxxx	(2)
(1)-(2) เหลือเงินได้หลังจากหักค่าใช้จ่าย	xxxx	(3)
หัก ค่าลดหย่อนต่าง ๆ (ไม่รวมค่าลดหย่อนเงินบริจาค) ตามที่กฎหมายกำหนด	xxxx	(4)
(3)-(4) เหลือเงินได้หลังจากหักค่าลดหย่อนต่าง ๆ	xxxx	(5)
หัก ค่าลดหย่อนเงินบริจาค ไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด	xxxx	(6)
(5-6) เหลือเงินได้สุทธิ	xxxx	(7)

นำเงินได้สุทธิตาม (7) ไปคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จำนวนภาษีตามการคำนวณภาษีวิธีที่ 1 xxxx (8)

ขั้นที่สอง ให้พิจารณาว่าจะต้องคำนวณภาษีตาม วิธีที่ 2หรือไม่ ถ้าเข้าเงื่อนไขที่จะต้องคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 จึงคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 อีกวิธีหนึ่ง

กรณีที่ต้องคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 ได้แก่ กรณีที่เงินได้พึงประเมินทุกประเภทในปีภาษี แต่ไม่รวมเงินได้พึงประเมินตามประเภทที่ 1 มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ 120,000 บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม

วิธีที่ 2 นี้ ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 0.5 ของยอดเงินได้พึงประเมิน (= เงินได้พึงประเมินทุกประเภทลบเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 คูณด้วย 0.005) ดังกล่าวนั้น

ขั้นที่สาม สรุป จำนวนภาษีที่ต้องเสียภาษี

กำหนดให้ (10) คือ จำนวนภาษีที่คำนวณได้ตามวิธีที่ 2

การคำนวณภาษี

จำนวนภาษีเงินได้สิ้นปีที่ต้องเสีย เทียบ (8) และ (10) จำนวนที่สูงกว่า xxxxx (11)

หัก ภาษีที่ถูกหัก ณ ที่จ่ายแล้ว xx

ภาษีเงินได้ครึ่งปีที่ชำระไว้แล้ว xx

ภาษีเงินได้ชำระล่วงหน้า xx

เครดิตภาษีเงินปันผล xx xx (12)

(11-12) เหลือ ภาษีเงินได้ที่ต้องเสีย (หรือที่เสียไว้เกินขอคืนได้) xx

หมายเหตุ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป หากคำนวณตามวิธีที่ 2 แล้วมีภาษีเงินได้ที่ต้องเสียจำนวนทั้งสิ้นไม่เกิน 5,000 บาท ผู้มีเงินได้ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามวิธีที่ 2 (10) แต่ยังคงมีหน้าที่เสียภาษีตามจำนวนที่คำนวณได้ตามวิธีที่ 1 (8) โดยนำมาสรุปจำนวนภาษีที่ต้องเสียขั้นที่สาม (กรมสรรพากร,2560)

รูปภาพที่ 2.1 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับภาษี 2560 ที่จะยื่นรายการในปี พ.ศ.2561 เป็นต้นไป

ขั้นเงิน ได้สุทธิตั้งแต่	เงิน ได้สุทธิต่อจำนวนสูงสุดของขั้น	อัตราภาษี	ภาษีสูงสุดในแต่ละขั้นเงิน ได้	ภาษีสะสมสูงสุดของขั้น
0 - 150,000	150,000	5	ยกเว้น*	0
เกิน 150,000 - 300,000	150,000	5	7,500	7,500
เกิน 300,000 - 500,000	200,000	10	20,000	27,500
เกิน 500,000 - 750,000	250,000	15	37,500	65,000
เกิน 750,000 - 1,000,000	250,000	20	50,000	115,000
เกิน 1,000,000 - 2,000,000	1,000,000	25	250,000	365,000
เกิน 2,000,000 - 5,000,000	3,000,000	30	900,000	1,265,000
เกิน 5,000,000 บาท ขึ้นไป		35		

*ยกเว้น ตามมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 470) พ.ศ.2551 สำหรับเงินได้สุทธิต่อปี พ.ศ.2551 เป็นต้นไป ประกอบกับมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 44) พ.ศ. 2560 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีภาษี พ.ศ. 2560 เป็นต้นไป

ที่มา: กรมสรรพากร 2560

2.5 ค่าลดหย่อนทางภาษีที่ช่วยประหยัดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การลดหย่อนทางภาษีสำหรับบุคคลธรรมดาที่ทางการกำหนดให้ ล้วนแต่เป็นไปเพื่อ บรรเทาภาระภาษีอากร ค่าลดหย่อนที่ทางการกำหนดให้ สรุปได้ ดังต่อไปนี้

ค่าลดหย่อน

(1) กรณีบุคคลธรรมดา หรือผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี

1. ผู้มีเงินได้ 60,000 บาท
2. คู่สมรส (ไม่มีเงินได้) 60,000 บาท
3. ผู้มีเงินได้หรือคู่สมรสต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ไม่เกิน 120,000 บาท
4. บุตรชอบด้วยกฎหมายและบุตรบุญธรรม หักค่าลดหย่อนได้คนละ 30,000 บาท ต้องเข้าเงื่อนไข ดังนี้

เงื่อนไข ดังนี้

- บุตรชอบด้วยกฎหมาย หักลดหย่อนได้ไม่จำกัดจำนวน
- บุตรบุญธรรม หักลดหย่อนได้ไม่เกิน 3 คน
- กรณีมีบุตรชอบด้วยกฎหมายที่มีชีวิตอยู่จำนวนตั้งแต่ 3 คน จะนำบุตรบุญธรรมมาหักอีกไม่ได้

ไม่ได้

- กรณีมีบุตรชอบด้วยกฎหมายมีจำนวนไม่ถึง 3 คนให้นำบุตรบุญธรรมมาหักได้รวมกับบุตรชอบด้วยกฎหมาย แต่รวมกันต้องไม่เกิน 3 คน

บุตรที่นำมาหักลดหย่อนต้องไม่มีเงินได้ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป และเข้าหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- เป็นผู้เยาว์
- บุตรมีอายุไม่เกิน 25 ปี และกำลังศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยหรืออุดมศึกษา
- เป็นผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู

เลี้ยงดู

การนับจำนวนบุตรให้นับเฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตร โดยนับรวมบุตรที่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการลดหย่อนด้วย

5. ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป และอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ โดยบิดามารดาต้องมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ขอหักลดหย่อนไม่เกิน 30,000 บาท หักค่าลดหย่อน คนละ 30,000 บาท และสามารถหักลดหย่อนสำหรับบิดามารดาของคู่สมรสได้อีกคนละ 30,000 บาท

6. ค่าอุปการะเลี้ยงดูคนพิการหรือคนทุพพลภาพ หักค่าลดหย่อน คนละ 60,000 บาท

7. ค่าเบี้ยประกันชีวิต (กรมธรรม์อายุ 10 ปีขึ้นไป) ของผู้มีเงินได้หักค่าลดหย่อนและได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 100,000 บาท ทั้งนี้ หากคู่สมรสมีการประกันชีวิต และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ผู้มีเงินได้มีสิทธิหักลดหย่อน สำหรับเบี้ยประกันชีวิตของคู่สมรสที่ไม่มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 10,000 บาท แต่หากสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้

(ก) ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ได้รับยกเว้นภาษี ให้สามีและภริยาซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีตามจำนวนที่จ่ายจริง เฉพาะส่วนที่เกิน 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 90,000 บาท ซึ่งไม่เกินเงินได้พึงประเมินของแต่ละคนหลังจากหักค่าใช้จ่าย ตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

(ข) ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ได้รับยกเว้นภาษีและภริยาไม่ใช่สิทธิแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีตามมาตรา 57 เบลูจ แห่งประมวลรัษฎากร ให้สามีและภริยาซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีตามจำนวนที่จ่ายจริง เฉพาะส่วนที่เกิน 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 90,000 บาท ซึ่งไม่เกินเงินได้พึงประเมินของแต่ละคนหลังจากหักค่าใช้จ่าย ตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

(ค) ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ได้รับยกเว้นภาษีและภริยาใช้สิทธิแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามี ตามมาตรา 57 เบลูจ แห่งประมวลรัษฎากร ให้สามีและภริยาซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีตามจำนวนที่จ่ายจริง เฉพาะส่วนที่เกิน 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 90,000 บาท ซึ่งไม่เกินเงินได้พึงประเมินของแต่ละคนหลังจากหักค่าใช้จ่าย ตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

8. ค่าเบี้ยประกันสุขภาพบิดามารดาของผู้มีเงินได้และคู่สมรส หักค่าลดหย่อนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท ทั้งนี้ บิดามารดาของผู้มีเงินได้และคู่สมรสต้องไม่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้เกิน 30,000 บาท

9. เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หักค่าลดหย่อนได้ตามจำนวนที่ได้จ่ายไปจริงในปีภาษี แต่ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนที่เกิน 10,000 บาทแต่ไม่เกิน 490,000 บาท ซึ่งไม่เกินร้อยละ 15 ของค่าจ้างให้หักจากเงินได้

10. เงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ได้รับยกเว้นเท่าที่จ่ายเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ในปีภาษีนั้น และเมื่อรวมกับเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุน

บำเหน็จบำนาญข้าราชการ เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน และเงินสะสมเข้ากองทุนการออมแห่งชาติแล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาท

11. ค่าเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ หักค่าลดหย่อนในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้ที่นำมาเสียภาษีเงินได้ในแต่ละปี แต่ไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี

ทั้งนี้ ต้องเป็นค่าเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ ความคุ้มครองตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และจ่ายผลประโยชน์เงินบำนาญเมื่อผู้มีเงินได้อายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไปถึงอายุ 85 ปีหรือกว่านั้น และเมื่อรวมกับเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เงินที่ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และเงินสะสมเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ ต้องไม่เกิน 500,000 บาท

12. เงินสะสมกองทุนการออมแห่งชาติ ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท และเมื่อรวมกับเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน และเงินที่ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) แล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาท

13. ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) หักค่าลดหย่อนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ในปีนั้น แต่ไม่เกิน 500,000 บาท และต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมระยะยาวต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า 7 ปีปฏิทิน แต่ไม่รวมถึงกรณีผู้มีเงินได้ไถ่ถอนหน่วยลงทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะเหตุพหุผลภาพหรือตาย

14. ดอกเบี้ยกู้ยืมที่จ่ายให้แก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์ หรือ นายจ้าง สำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย โดยจ้างอาคารที่ซื้อหรือสร้างเป็นประกันการกู้ยืม หักค่าลดหย่อนตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท

15. เงินสมทบประกันสังคม หักค่าลดหย่อนเท่าที่จ่ายจริง

16. ค่าเบี้ยประกันสุขภาพ หักค่าลดหย่อนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท แต่เมื่อรวมกับเบี้ยประกันชีวิตสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีกำหนดตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และเงินฝากที่จ่ายไว้กับธนาคารที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะแล้ว ต้องไม่เกิน 100,000 บาท

17. เงินบริจาค

- เงินบริจาคสนับสนุนการศึกษา หักลดหย่อนได้ 2 เท่าของที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอื่น

- เงินบริจาคสาธารณประโยชน์ หักลดหย่อนได้ 2 เท่าของที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอื่น ได้แก่ เงินบริจาคให้แก่กองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งขึ้น เงินบริจาคในการจัดหาหนังสือหรือสื่อ

อิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน เงินบริจาคในการจัดให้คนพิการได้รับสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวก เงินบริจาคให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษา และเงินบริจาคเข้าโครงการฝึกอบรมอาชีพ และการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดแก้ไข พิ้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม เงินบริจาคให้กองทุนพัฒนาสิ่งปลอดภัยและสร้างสรรค์ กองทุนเสริมงานวัฒนธรรม กองทุนเสริมศิลปะร่วมสมัย กองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุหรือกองทุน โบราณคดี และเงินบริจาคให้สถานศึกษาของรัฐ โรงเรียนเอกชน (แต่ไม่รวมถึงโรงเรียนนอกระบบ)

- เงินบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยที่เกิดขึ้นในประเทศไทย หักลดหย่อนได้ 1.5 เท่าของที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอื่น ต้องบริจาคระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 มีนาคม 2560 และระหว่างวันที่ 5 กรกฎาคม - 31 ตุลาคม 2560 มติ ครม. เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2560 ขยายระยะเวลาให้ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2560

- เงินบริจาคทั่วไป หักลดหย่อนได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอื่น

รูปภาพที่ 2.2 สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการบริจาคกรณีเป็นบุคคลธรรมดา

สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการบริจาค กรณีผู้บริจาคเป็นบุคคลธรรมดา

การใช้สิทธิ

- นำเงินบริจาคตามกรณีพิเศษ (A) ไปใช้สิทธิหักลดหย่อนก่อน จากนั้นจึงใช้สิทธิลดหย่อนเงินบริจาคตามกรณีทั่วไป (B)
- กรณีไม่ใช้สิทธิตาม A โดยจะใช้สิทธิตาม B ก็ได้
- หากใช้สิทธิตาม B แล้ว จะกลับไปใช้ A ไม่ได้

หักได้ ๒ เท่า แต่ไม่เกิน ๑๐% ของเงินได้สุทธิ

A

- ✓ บริจาคให้สถานศึกษา ตามโครงการของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ร.ฎ. ๔๒๐)
- ✓ บริจาคให้กองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (พ.ร.ฎ. ๕๒๐)
- ✓ ใช้จ่ายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดตั้งหรือสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (พ.ร.ฎ. ๕๒๖)
- ✓ บริจาคให้
  - สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเพื่อโครงการฝึกอบรมอาชีพ และกิจกรรมเกี่ยวกับการบำบัด แก่ไข พิ้นฟู และสงเคราะห์เด็ก
  - ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม (พ.ร.ฎ. ๕๔๑)
- ✓ บริจาคให้แก่สถานศึกษา ตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๒๕๕๖ ถึง ๓๑ ธ.ค. ๒๕๕๘ (พ.ร.ฎ. ๕๕๘)
- ✓ บริจาคให้ กทท./กก.กีฬาจังหวัด/สมาคมกีฬาจังหวัด/สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย/กรมพลศึกษา กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๒๕๕๖ ถึง ๓๑ ธ.ค. ๒๕๕๘ (พ.ร.ฎ. ๕๕๙)

หักได้ ๑ เท่า

- ค่าใช้จ่ายจัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (พ.ร.ฎ. ๕๑๙)

หักได้ ๑ เท่า แต่ไม่เกิน ๑๐% ของเงินได้สุทธิ

B

- ❖ บริจาคให้
  - (ก) วัด สภากาชาดไทย
  - (ข) สถานพยาบาล สถานศึกษาของราชการ
  - (ค) องค์กรหรือสถานสาธารณกุศล สถานพยาบาล และสถานศึกษาอื่น ที่รวม. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ม. ๔๗ (๗))
- ❖ บริจาคให้กองทุนสวัสดิการภายในส่วนราชการ (พ.ร.ฎ. ๔๒๔)
- ❖ บริจาคให้
  - กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
  - กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
  - กองทุนคุ้มครองเด็ก
  - กองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ (พ.ร.ฎ. ๔๒๘)
- ❖ บริจาคช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ผ่านบริษัทหรือนิติบุคคลอื่น (พ.ร.ฎ. ๕๒๗)
- ❖ บริจาคให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม (พ.ร.ฎ. ๕๔๐)
- ❖ บริจาคเพื่อการกีฬา (กฎกระทรวง ๑๒๖ ข้อ ๒ (๖๘))

เพิ่มเติม

ลดหย่อนตามมาตรการภาษีกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐ

1. ค่าซื้ออสังหาริมทรัพย์ตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ (บ้านหลังแรก) หักลดหย่อนสำหรับการซื้ออสังหาริมทรัพย์ ที่มีมูลค่าไม่เกิน 3,000,000 บาท แต่ไม่เกินร้อยละ 20 ของค่าซื้ออสังหาริมทรัพย์ ที่เป็นอาคารพ้อมที่ดินหรือห้องชุดในอาคารชุด ซึ่งได้จ่ายค่าซื้ออสังหาริมทรัพย์ และมีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ระหว่างวันที่ 13 ตุลาคม 2558 - 31 ธันวาคม 2559 ทั้งนี้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเป็นเวลา 5 ปีต่อเนื่องกัน นับแต่ปีภาษีที่มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์โดยให้ใช้สิทธิจำนวนเท่า ๆ กันในแต่ละปี

2. ค่าซ่อมแซมบ้านและรถที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหาย

2.1 ค่าซ่อมแซมบ้าน

ค่าซ่อมแซมหรือค่าวัสดุหรืออุปกรณ์ที่จ่าย ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2559 - 31 พฤษภาคม 2560 และระหว่างวันที่ 5 กรกฎาคม 2560 - 31 ธันวาคม 2560 หักลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท โดยทรัพย์สินนั้นได้รับความเสียหายจากอุทกภัยในช่วงระยะเวลาดังกล่าว และอยู่ในพื้นที่ที่ทางราชการประกาศให้เป็นพื้นที่เกิดอุทกภัย

2.2 ค่าซ่อมแซมรถ

ค่าซ่อมแซมหรือค่าวัสดุหรืออุปกรณ์ในการซ่อมแซมรถที่จ่าย ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2559 - 31 พฤษภาคม 2560 และระหว่างวันที่ 5 กรกฎาคม 2560 - 31 ธันวาคม 2560 หักลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 30,000 บาท โดยรถหรืออุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในรถเสียหายจากการถูกน้ำท่วมเนื่องจากอุทกภัยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวและอยู่ในพื้นที่ที่ทางราชการประกาศให้เป็นพื้นที่เกิดอุทกภัย และต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้เช่าซื้อ

3. ขอบช่วยชาติ หักลดหย่อนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท จากการซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและขอหลักฐานใบกำกับภาษีเต็มรูป ระหว่างวันที่ 11 พฤศจิกายน - 3 ธันวาคม 2560

(2) กรณีห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชันติบุคคล หรือคณะบุคคลที่ไม่โชันติบุคคล หักค่าลดหย่อนได้คนละ 60,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน 120,000 บาท

1. เงินบริจาคสนับสนุนการศึกษาและการกีฬา หักได้ 2 เท่าของที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน

2. เงินบริจาค หักได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน

(3) กรณีกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง หักค่าลดหย่อนได้ 60,000 บาท

1. เงินบริจาคสนับสนุนการศึกษาและการกีฬา หักได้ 2 เท่าของที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน

2. เงินบริจาค หักได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน

รูปภาพที่ 2.3 ตารางแสดงรายการสินค้าและบริการที่สามารถนำมาหักเป็นค่าลดหย่อนทางภาษี

ประเภทค่าใช้จ่าย	สิทธิลดหย่อน		หมายเหตุ
	ได้	ไม่ได้	
ค่าซื้อสินค้าจากร้านค้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	✓		ไม่รวมถึงการซื้อ สุรา เบียร์ ไวน์ บุหรี่
ค่าอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหาร หรือในโรงแรมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	✓		ไม่รวมถึงการซื้อ สุรา เบียร์ ไวน์ บุหรี่
ค่าซื้ออุปกรณ์ตกแต่งรถ อะไหล่รถ	✓		
ค่าซ่อมรถ	✓		ต้องเป็นการซ่อมและชำระค่าบริการ ในช่วงวันที่ 11 พ.ย. - 3 ธ.ค. 60 และซ่อมแล้วเสร็จภายใน 3 ธ.ค. 60 สามารถนำมาหักลดหย่อนได้
ค่าซื้อทองคำแท่ง		✓	ทองคำแท่งได้รับยกเว้น VAT
ค่าซื้อทองรูปพรรณ	✓ ได้เฉพาะ ค่ากำเหน็จ		ทองรูปพรรณเสีย VAT เฉพาะค่ากำเหน็จ
ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์		✓	เนื่องจากการชำระค่าสินค้าและบริการของเดือนก่อน
ค่าน้ำมันรถ ก๊าซสำหรับเติมยานพาหนะ		✓	
ค่าที่พักโรงแรมในประเทศ		✓	
ค่าซื้อแพคเกจทัวร์ท่องเที่ยวในประเทศ		✓	
ค่าซื้อแพคเกจทัวร์ไปต่างประเทศ		✓	
ค่าตัวเครื่องบินในประเทศ		✓	ค่าขนส่งในประเทศได้รับยกเว้น VAT อย่างไรก็ดี หากผู้ประกอบการได้จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการจด VAT ผู้ซื้อสามารถนำค่าตัวเครื่องบินมาหักเป็นค่าลดหย่อนตามมาตรการนี้ได้
ค่าตัวเครื่องบินไปต่างประเทศ		✓	
ซื้อประกันชีวิต ประกันรถยนต์		✓	ไม่ได้เนื่องจากเป็นการให้บริการประกัน ซึ่งคุ้มครองนอกเหนือจากวันที่ 11 พ.ย. - 3 ธ.ค. 60
ค่าซื้อเนื้อหมู ไก่ ปลา		✓	เป็นสินค้าที่ได้รับยกเว้น VAT
ซื้อหนังสือ นิตยสาร ตำราเรียน		✓	เป็นสินค้าที่ได้รับยกเว้น VAT
ซื้อบัตรเพื่อแลกบริการ	✓		ต้องซื้อบัตรเพื่อแลกบริการและนำบัตรนั้นไปใช้บริการในระหว่างวันที่ 11 พ.ย. - 3 ธ.ค. 60 สามารถนำมาหักลดหย่อนได้
ซื้อบัตรของขวัญของห้างสรรพสินค้า (Gift voucher)		✓	ไม่ได้เนื่องจากบัตรของขวัญไม่เสีย VAT

ที่มา : กรมสรรพากร, 2560

จากค่าลดหย่อนทั้งหมดนี้ ค่าลดหย่อนทางภาษีที่สำคัญที่ช่วยให้บุคคลธรรมดาสามารถประหยัดภาษีได้เพิ่มมากขึ้น ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว กลุ่มที่ 2 ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมี กลุ่มที่ 3 ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุน กลุ่มที่ 4 ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญ เป็นต้น

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีกับการวางแผนภาษีของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากวรรณกรรมที่ศึกษาเรื่องศึกษาการเรียนรู้ความเข้าใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการแยกยื่นหรือยื่นรวมภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มสมรส กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานเอกชนที่สมรสแล้วในเขตลุมพินี งานวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Multiple Regression Analysis ผลจากการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ทางภาษีเงินได้ของกลุ่มสมรสที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจในการแยกยื่นหรือยื่นรวมภาษีเงินได้แตกต่างกันและมีความสัมพันธ์กันสำหรับปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มสมรสที่ความแตกต่างกันนั้น ก็ส่งผลต่อการตัดสินใจในการแยกยื่นหรือยื่นรวมภาษีเงินได้แตกต่างกันและมีความสัมพันธ์กันสุดท้ายช่องทางในการยื่นแสดงแบบรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อการตัดสินใจในการแยกยื่นหรือยื่นรวมภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มสมรสแตกต่างกันแต่มีความสัมพันธ์กัน (ปภาวรินทร์ คชหิรัญ, 2558)

การวิจัย แนวทางการจัดเก็บภาษีของรัฐเพื่อการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจผลการวิจัยพบว่า สาเหตุหลักของปัญหาความเหลื่อมล้ำเกิดจากหลากหลายสาเหตุ ทั้งปัญหาด้านเศรษฐกิจ ซึ่งมีความไม่ต่อเนื่อง การเติบโตอย่างก้าวกระโดดของเศรษฐกิจทำให้เกิด ความเหลื่อมล้ำตามมา ด้านสังคม การศึกษา การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านอื่น ๆ เช่น นโยบายรัฐ ประสิทธิภาพของรัฐบาลในการบริหารจัดการประเทศ ทั้งนี้ แนวทางการปรับปรุง มาตรการทางด้านการศึกษา การจัดการเก็บภาษีเพื่อลดความเหลื่อมล้ำควรมีการดำเนินการ 5 ด้าน ได้แก่ 1. การปฏิรูปภาษี 2. ประเภทภาษีต่าง ๆ ควรมีการทบทวนมาตรการลดหย่อนต่าง ๆ รวมทั้งการเข้าถึงข้อมูลของบุคคลที่สามและข้อมูลการทำธุรกรรมต่าง ๆ 3. การปรับปรุงกฎหมายภาษี อากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์และเป็นปัจจุบัน 4. การทบทวนมาตรการภาษี โดยมีการวิเคราะห์ และการประเมินผลกระทบของมาตรการเพื่อให้เป็นไปตามหลักความเป็นธรรมและความสามารถในการเสียภาษี 5. ด้านอื่น ๆ เช่น การพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้ทันต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การเพิ่ม ประสิทธิภาพการจัดการเก็บภาษี การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านภาษีให้แก่ประชาชน โดยสรุป ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาที่มีหลากหลายมิติและมีแนวโน้มที่จะมีความรุนแรง

เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามระบบภาษีเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกลไกในการบริหารประเทศ ภาษีจึงเป็นเพียง ส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ ดังนั้น การวางแผนและการดำเนินการร่วมกันของ หลายภาคส่วนในสังคมจึงมีความสำคัญ เช่น การบูรณาการเชิงนโยบาย การบูรณาการการทำงาน การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร เป็นต้น จึงจะทำให้ประเทศไทยสามารถขจัดความเหลื่อมล้ำได้อย่างถาวร (สมหมาย ศิริอุดมเศรษฐ, 2561)

สำหรับประเทศไทย ไม่ค่อยมีการศึกษาเรื่องการกระจายตัวของภาระภาษีและผลประโยชน์จากการใช้จ่ายภาครัฐ เนื่องจากข้อจำกัดของข้อมูลและขาดแบบจำลองที่เหมาะสมงานวิจัยเรื่องนี้ที่ทำได้สมบูรณ์ที่สุดคือ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2541) ซึ่งค่อนข้างเก่า ผลการวิจัยบางส่วนแสดงผลการศึกษาเฉพาะภาษีสามประเภท คือ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้ นิติบุคคล และภาษีสรรพสามิต (ขาดภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งมีมูลค่ามากพอควร) และเฉพาะการได้ประโยชน์ จากการใช้จ่ายของรัฐสองประเภท คือ ใช้จ่ายด้านการศึกษาและด้านสาธารณสุข ผลการศึกษานี้ พบว่าทั้งนโยบายภาษีและการใช้จ่ายภาครัฐไทยมีส่วนช่วยทำให้การกระจายรายได้ดีขึ้น สาเหตุที่ไทยเก็บภาษีได้น้อยนอกจากเป็นเพราะการเก็บภาษีจากฐานทุนและ ฐานทรัพย์สินน้อย เพราะไทยมีเศรษฐกิจนอกระบบขนาดใหญ่ ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความไม่เสมอภาค ในระบบภาษีของไทยด้วย (สมชัย, 2552) กล่าวคือ มีผู้มีความสามารถในการเสียภาษีจำนวนมากไม่ได้ เสียภาษีเท่าคนอื่น นอกจากนี้แล้วระบบภาษีของไทยยังมีลักษณะเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มอาชีพบางกลุ่ม อีกด้วย โดยมีสมมติฐานว่าคนบางอาชีพ (เช่น ชาวนา ผู้ค้าแผงลอย) เป็นคนจนทั้งหมดและควรได้รับยกเว้นภาษีหรือเก็บในอัตราต่ำ

ซึ่งความเชื่อมั่นเช่นนี้ต้องยกเลิกและขจัดออกไปจากระบบการจัดเก็บภาษี ของไทย

ส่วนเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทั้งนี้ก็ได้มีผู้วิจัยในหลายๆ ด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (เอกพงส์ ลุนสา, 2547) โดยศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการซื้อขายไปและกิจการให้บริการผลการวิจัยพบว่า การที่รัฐบาลนำเงินภาษีไปใช้ให้เกิดประโยชน์และมีความโปร่งใสเป็นแรงจูงใจให้เกิดความสมัครใจในการเสียภาษีมากที่สุดและในปีเดียวกันนั้นยังมีผู้ที่ทำการศึกษาสาเหตุของการหลีกเลี่ยงภาษีบุคคลธรรมดา โดย (ณัจฉริย์ เจริญประสิทธิ์, 2547) ซึ่งจากการศึกษาของคนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจในภาษีอากร ความไม่รู้จักรหน้าที่ของตนเองในการที่ตนเองมีหน้าที่ที่จะต้องเสียภาษีให้กับรัฐ คิดว่าภาษีเป็นเรื่องที่ยุงยาก ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเสียภาษีเกิดการต่อต้าน การเห็นแก่ตัว และไม่มองประโยชน์ส่วนรวมและจากการศึกษาสาเหตุของคนหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ก็จะมีผู้วิจัยความต้องการของผู้เสียภาษีต่อการ ใช้สิทธิประโยชน์ทาง การเงินได้บุคคลธรรมดา โดย (นภาลักษณ์ เทพชาว, 2550) ได้ทำการศึกษาความต้องการของผู้เสียภาษี

อากรต่อการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาซึ่งจากผลการศึกษาได้พบว่าผู้เสียภาษีส่วนใหญ่มีความต้องการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เกิดจากการจ่ายเพื่อการออมหรือการลงทุน โดยผู้ที่การศึกษาสูงจะมีความต้องการใช้สิทธิประโยชน์ในระดับมากในการใช้สิทธิประโยชน์ต่างๆในทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานั้น

ซึ่งจากการศึกษาเรื่องสิทธิประโยชน์ที่กล่าวมาข้างต้น ก็มีผู้ที่สนใจในการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในเรื่องต่างๆ เช่น ศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นแรงจูงใจในการลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนหุ้นระยะยาวโดย (จิราพร พรพฒนกุลทล, 2553) ซึ่งจากการศึกษาของจิราพรพบว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเป็นแรงจูงใจค่อนข้างปานกลางจนไปถึงค่อนข้างต่ำในการที่เป็นปัจจัยในการลงทุนในช่วงเดือนธันวาคมค่อนข้างมากกว่าเดือนอื่นๆแสดงให้เห็นว่า การที่สัดส่วนในการลงทุนในเดือนธันวาคมไม่เป็นผลจากอัตราผลตอบแทนแต่เป็นจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการนำเงินทุนไปหักค่าลดหย่อนภาษี ในทำนองเดียวกันกับ (วรยศ จตุพรยิ่งยง , 2552) ที่ศึกษาทัศนคติของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ในการลงทุนเพื่อหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การศึกษาก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปี 2550 ที่อัตราสูงสุดคือร้อยละ 10 จากฐานภาษีหลักหลังหักค่าลดหย่อน และการลงทุนเพื่อการหักค่าลดหย่อน โดยการลงทุนในเบี้ยประกันชีวิตมีวัตถุประสงค์เพื่อผลประโยชน์ในการหักค่าลดหย่อนภาษีและมีมูลค่าในการลงทุนต่ำกว่า 100,000 บาท และส่วนใหญ่ตัดสินใจลงทุนด้วยตนเอง ระดับความสำคัญ ของปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน โดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมากเมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยพบว่า ด้านจุดมุ่งหมายการลงทุนอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด ส่วนด้านการตัดสินใจและด้านผลตอบแทนอยู่ในระดับสำคัญมาก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยศึกษาจากกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย
- 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ประชากรและตัวอย่าง
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.6 การตรวจสอบความถูกต้องและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

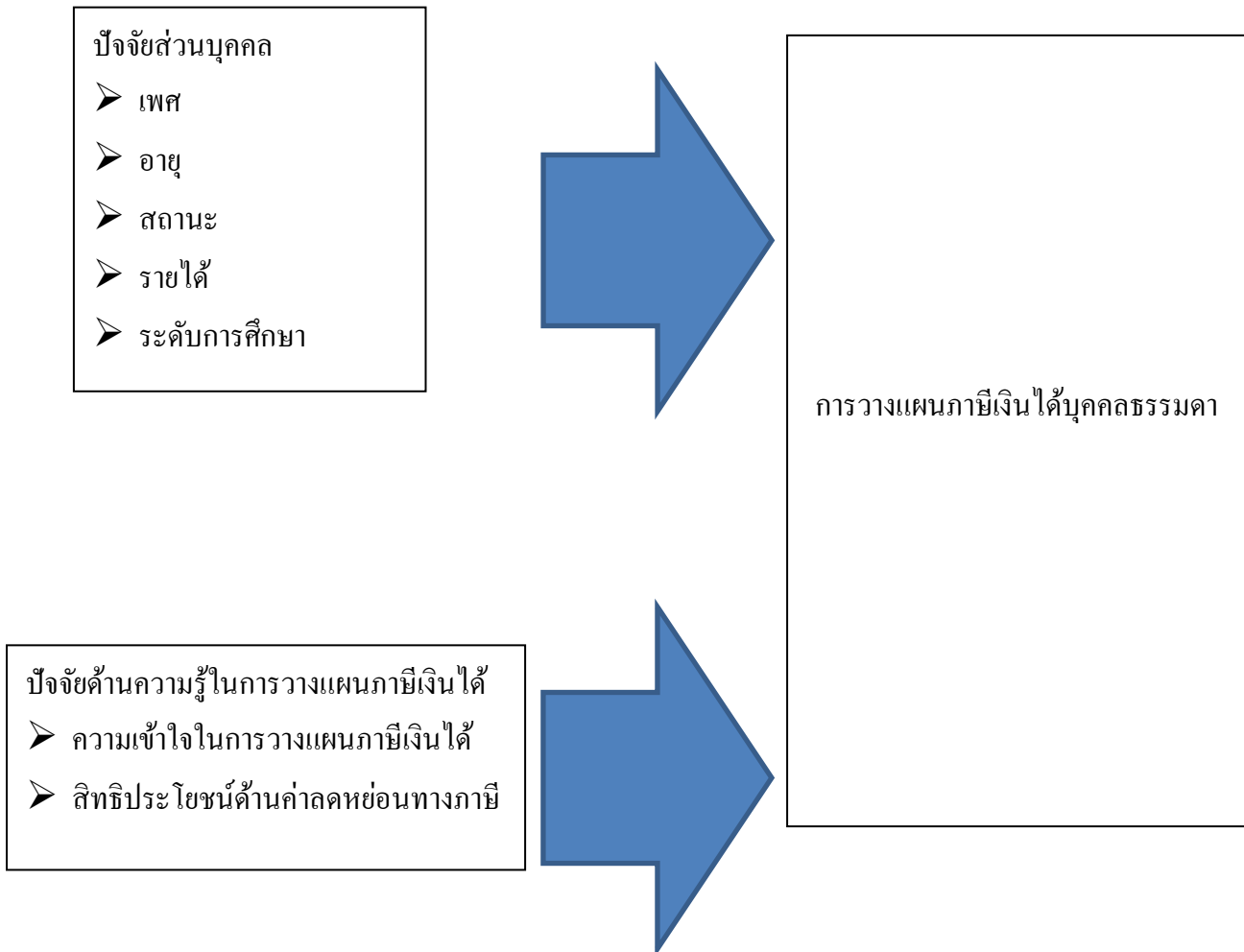
3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้กรอบแนวคิดที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้อง 2 ตัวแปรคือ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานะ รายได้ ระดับการศึกษา และ ปัจจัยด้านความรู้ในการวางแผนภาษีเงินได้ ประกอบด้วย ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และ สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี ได้แก่กลุ่มที่ 1 ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว กลุ่มที่ 2 ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมี กลุ่มที่ 3 ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุน กลุ่มที่ 4 ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญ เป็นต้น กับตัวแปรตาม คือ การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามที่แสดงในภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพ 3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดข้างต้น สรุปตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย ได้ดังนี้

3.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1. ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ สถานะ รายได้ ระดับการศึกษา

2. ตัวแปรด้านความรู้ในกาวางแผนภาษีเงินได้ ประกอบด้วย ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้ และ สิทธิประโยชน์ด้านค่าลดหย่อนทางภาษี

3.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือการวางแผนภาษีทางการเงินส่วนบุคคล

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้มีเงินได้ตามมาตรา 39 ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าเฉลี่ยของประชากร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ ผู้มีเงินได้ตามมาตรา 39 ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากไม่ทราบจำนวนผู้บริโภครายที่แน่นอน ดังนั้นขนาดตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ ใช้สูตรของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่า ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2549, หน้า 74) ซึ่งสูตรในการคำนวณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

$$\text{สูตร } n = \frac{P(1-P)Z^2}{E^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดตัวอย่าง

P แทน สัดส่วนของผู้บริโภคที่ผู้วิจัยกำลังสุ่ม .50

Z แทน ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ Z มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (ระดับ .05)

E แทน ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่เกิดขึ้น = .05

$$\text{แทนค่า } n = \frac{(.05)(1-.5)(1.96)^2}{(.05)^2}$$

$$= 384.16$$

ดังนั้นงานวิจัยนี้จะใช้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 384 คน สามารถประมาณค่าร้อยละโดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อความสะดวกในการประเมินผลการวิเคราะห์ ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด คือไม่น้อยกว่า 384 ตัวอย่าง ตัวอย่างที่ได้นั้นผู้วิจัยเลือกใช้ วิธีการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

จากกลุ่มพื้นที่ทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 3.1 แสดงเขตกลุ่มพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร

ลำดับ	กลุ่มพื้นที่	จำนวนเขต	เขต
1	กลุ่มกรุงเทพกลาง	9	พระนคร ดุสิต ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ ดินแดง ห้วยขวาง พญาไท ราชเทวี วังทองหลาง
2	กลุ่มกรุงเทพใต้	11	ปทุมวัน บางรัก สาทร บางคอแหลม ยานนาวา คลองเตย วัฒนา พระโขนง สวนหลวง บางนา ประเวศ
3	กลุ่มกรุงเทพเหนือ	7	จตุจักร บางซื่อ ลาดพร้าว หลักสี่ ดอนเมือง สายไหม บางเขน
4	กลุ่มกรุงเทพ ตะวันออก	8	บางกะปิ สะพานสูง บึงกุ่ม คันนายาว ลาดกระบัง มีนบุรี หนองจอก คลองสามวา
5	กลุ่มกรุงธนเหนือ	8	ธนบุรี คลองสาน จอมทอง บางกอกใหญ่ บางกอกน้อย บางพลัด ตลิ่งชัน ทวีวัฒนา
6	กลุ่มกรุงธนใต้	7	ภาษีเจริญ บางแค หนองแขม บางขุนเทียน บางบอน ราษฎร์บูรณะ ทุ่งครุ

ที่มา: วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/viewwy0077/naeana-canghwad-krungtheph-mha-nkhr/kh-thi-tang-xanakhet> <http://www.bangkokeducation.in.th>

นำกลุ่มพื้นที่ทั้งหมด 6 กลุ่ม มาสุ่มจับฉลากให้เหลือกลุ่มตัวอย่างเพียง 4 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มดังนี้ กลุ่มกรุงเทพกลาง กลุ่มกรุงเทพใต้ กลุ่มกรุงธนเหนือ และ กลุ่มกรุงธนใต้

ขั้นที่ 2 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

จาก 4 กลุ่มพื้นที่ข้างต้น มาทำการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม ได้ตัวอย่าง 4 เขต ได้แก่ เขตสาทร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตบางกอกน้อย เขตบางแค เขตละ 100 ชุด

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มแบบกำหนดตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling)

โดยการแจกแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีครใจตอบแบบสอบถามและจะเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้ตามที่อยู่ตามเขตที่ระบุ และสามารถพบผู้มีเงินได้ได้มากอยู่ในแหล่งชุมชน โดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมไว้เพื่อนำไปเก็บ ข้อมูลให้ครบตามจำนวน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยการแจกแบบสอบถามการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีกับการวางแผนภาษีจำนวน 400 ตัวอย่าง จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของตัวอย่างแบบสอบถามที่ได้รับ แล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่รวบรวมที่เก็บมาจากหนังสือ วารสาร ตำราวิชาการ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีความเกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในงานวิจัย

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้ศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎีนักวิชาการและนักปฏิบัติการที่เขียนไว้เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามโดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานะ รายได้ การศึกษา เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะปลายปิด มีคำตอบให้ผู้ตอบเลือกเพียงคำตอบเดียว รวมจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ในการวางแผนภาษีเงินได้ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นคำถามความคิดเห็นจากมากไปน้อย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นคำถามความคิดเห็นจากมากไปน้อย

โดยใช้ผู้วิจัยใช้ Likert's scale เป็นมาตราวัดลักษณะของข้อความในแบบสอบถามตอนที่ 2-3 เกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงระดับการวางแผนภาษี

ระดับการวางแผนภาษี	ข้อคำถาม
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแบบสเกลการวัดความคิดเห็น โดยหาค่าจากสูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้

ตารางที่ 3.3 ตารางระดับคะแนนในการแสดงความถี่ของการวางแผนภาษี

ระดับความถี่	ช่วงคะแนน	ความถี่
5	4.50-5.00	มากที่สุด
4	3.50-4.49	มาก
3	2.50-3.49	ปานกลาง
2	1.50-2.49	น้อย
1	1.00-1.49	น้อยที่สุด

3.6 การตรวจสอบความถูกต้องและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัยที่ใช้มากในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคลโดยเฉพาะความรู้สึกรหรือความคิดเห็น (Blaxter, Hughes and Tight, 1996 : 159) ลักษณะสำคัญของแบบสอบถามคือไม่มีคำตอบที่ถือว่าผิด มักสร้างขึ้นเพื่อใช้เฉพาะกรณีหรือเฉพาะเรื่องการตรวจสอบคุณภาพพิจารณาตามความจำเป็น ที่นิยมกันเป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงแลความเชื่อมั่น

ตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรง (validity) ด้วยการใช้คณะบุคคล อาจจะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาบวกกับผู้ทรงคุณวุฒิ ให้มีจำนวนเป็นเลขคี่ นิยมใช้ 5 คน เพื่อมาให้คะแนนเป็นรายข้อคำถาม ความครอบคลุมในประเด็นคำถามการวิจัย (comprehensiveness) และคุณเนื้อหาภาษา (language) ว่าทำให้ผู้ตอบเข้าใจตรงกันหรือไม่ ข้อไหนผ่านให้คะแนน 1 ไม่ผ่านให้คะแนน -1 ไม่น่าจะให้คะแนน 0 เอาผลคะแนนแต่ละข้อจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย ได้เกิน 0.5 ถือว่าข้อนั้นใช้ได้ ถ้าไม่ถึงให้ตัดข้อนั้นทิ้งไป เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและ วัตถุประสงค์ (index of item-objective congruence : IOC)

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยทั่วไปดำเนินการ โดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ข้อคำถามครอบคลุมครบถ้วนตามทฤษฎีหรือแนวคิด และครบถ้วนตามวัตถุประสงค์หรือปัญหาของการวิจัย (สมคิด, 2538, 34) บางกรณีอาจมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคการสร้างแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบคำถามและการจัดข้อคำถาม ถ้าเป็นไปได้ควรทำการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ (ปีญญา,2548)

ควรมีการทดลองนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างก่อนนำไปใช้จริงก็จะดียิ่งขึ้น เพราะเป็นการตรวจสอบอีกว่าภาษาที่ใช้ในข้อคำถามนั้นสื่อความหมายต่างๆ ได้ตรงกันและถูกต้องครบถ้วน

การตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เป็นการหาความสอดคล้องภายในโดยพยายามอธิบายว่าข้อคำถามแต่ละข้อในข้อคำถามชุดหนึ่งนั้นเป็นเรื่องเดียวกันหรือทิศทางเดียวกัน ในกรณีที่ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า นิยมใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (พิตร, 2544 : 225) นอกจากนี้แล้วอาจหาความเชื่อมั่นด้วยการสอบซ้ำก็ได้ (สมคิด , 2538 : 34) ถ้าต้องการแสดงว่าใช้วัดกี่ครั้งก็ให้ผลคงที่

นอกจากหา validity แล้ว ยังต้องหา reliability หรือค่าความเชื่อมั่น ด้วยการนำแบบสอบถามไปทดสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึงแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างการวิจัย จำนวนที่นิยมนคือ 30 คน แล้วใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alph-coefficient) วิธีการของครอนบาค (Cronbach) คะแนนแต่ละข้อต้องไม่ต่ำกว่า 0.70

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 การจัดกระทำข้อมูล ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ จำนวน 400 ชุด จากนั้นลงรหัส (Coding) ในการค้ายทำการ (Coding Sheet) ตามข้อมูลลงรหัสแล้ว ตรวจสอบความถูกต้องของรหัสข้อมูลอีกครั้งก่อนนำไปบันทึกลงโปรแกรม SPSS

3.7.2 การประมวลผลข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทางด้านสถิติคือโปรแกรม SPSS การวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

3.7.2.1 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา

3.7.2.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ สถานะ ระดับการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f \times 100}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์
	F	แทน	ความถี่ที่สำรวจได้
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3.7.2.1.2 ปัจจัยด้านความรู้ในการวางแผนภาษีเงินได้ของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.7.2.1.3 การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

3.7.2.2 การวิเคราะห์ด้วยสถิติขั้นสูง

3.7.2.2.1 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ สถานะ ระดับการศึกษา แตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ใช้การทดสอบ ANOVA หรือเรียกว่า Analysis of Variance เพื่อทดสอบความแตกต่าง t-test และ F-test

3.7.2.2.2 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้ แตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ใช้การทดสอบ ANOVA หรือเรียกว่า Analysis of Variance เพื่อทดสอบความแตกต่าง F-test

3.7.2.2.2 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนภาษีแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ใช้การทดสอบ ANOVA หรือเรียกว่า Analysis of Variance เพื่อทดสอบความแตกต่าง F-test

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม 400 ชุดจากคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 400 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับ ร้อยละ 100 % ของแบบสอบถาม

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยโดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มีเงินได้ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่าง

สมมติฐานที่ 3 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนภาษีแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

4.2 ผลการศึกษาโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และระดับการศึกษา โดยนำเสนอในรูปแบบของจำนวนและร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และระดับการศึกษา

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	195	48.80
หญิง	205	51.20
รวม	400	100
2.อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	23	5.80
26-35 ปี	281	70.30
31-45 ปี	51	12.80
46-55 ปี	28	7.00
มากกว่า 55 ปี	17	4.30
รวม	400	100
3.สถานภาพ		
โสด	277	69.30
แต่งงานแล้ว	123	30.80
รวม	400	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4.รายได้ (ต่อเดือน)		
น้อยกว่า 15,000 บาท	32	8.00
15,000-29,999 บาท	226	56.50
30,000-49,999 บาท	71	17.80
50,000-69,999 บาท	42	10.50
มากกว่า 70,000 บาท	29	7.20
รวม	400	100
5.ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	80	20.00
ปริญญาตรี	258	64.50
สูงกว่าปริญญาตรี	62	15.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน จำแนกตามตัวแปรดังนี้

- 1) เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 และส่วนน้อยเป็นเพศชาย จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20
- 2) อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-45 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 อายุระหว่าง 46-55 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 อายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80 และน้อยที่สุด คือ อายุ 55 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 ตามลำดับ
- 3) สถานภาพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นโสด จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 69.30 และส่วนน้อยแต่งงานแล้ว จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80
- 4) รายได้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เงินเดือน 15,000-29,999 บาท จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50. รองลงมา เงินเดือน 30,000-49,999 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 เงินเดือน 50,000-69,999 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 เงินเดือนน้อย

กว่า 15,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 .และน้อยที่สุดคือเงินเดือนมากกว่า 70,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 ตามลำดับ

- 5) ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 รองลงมา ได้แก่ การศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 62 คนคิดเป็นร้อยละ 15.50 ตามลำดับ

4.3 ผลการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test) ของแบบสอบถาม

ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับของผู้มีเงินได้ตามมาตรา 39 ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 400 คน เพื่อทดสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าความเชื่อมั่น วิธีสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีเกณฑ์ตัดสินถ้าค่าของสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับมากกว่า 0.7 (สราวุธ กันหลง ,2555) ถือว่าแบบสอบถามนั้นมีความน่าเชื่อถือ แบบสอบถามของการวิจัยในครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อถือได้ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี

คำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี	ค่าความเชื่อมั่น
1. ท่านใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปวางแผนการเสียภาษีเงินได้มากนักน้อยเพียงใด	.774
2. ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว เช่น ของผู้มีเงินได้, คู่สมรส, บุตร, พ่อแม่ เป็นต้น	.827
3. ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุน เช่น ค่าเบี้ยประกันชีวิต, ค่าเบี้ยประกันสุขภาพตนเอง-บิดามารดา, เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ, LTF, RMF และเงินสมทบประกันสังคม เป็นต้น	.771
4. ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญ เช่น .สนับสนุนการศึกษาและช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยที่เกิดขึ้นในประเทศไทย, เงินบริจาคทั่วไป เป็นต้น	.805
5. ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมี เช่น บ้านหลังแรก, ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย ค่าซ่อมแซมรถ ขอบช่วยชาติ เป็นต้น	.789

จากตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี พบว่าค่าอยู่ระหว่าง 0.771-0.827 ซึ่งถือว่าข้อคำถามนี้อยู่ในเกณฑ์ที่มีความน่าเชื่อถือ

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามเกี่ยวกับการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

คำถามเกี่ยวกับการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอย่างน้อยเพียงใด	ค่าความเชื่อมั่น
1. ในการชำระภาษีแต่ละปี ท่านได้มีการวางแผนภาษีเงิน	.844
2. สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนภาษีเงินได้ของท่าน	.791
3. การเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลให้เกิดการประหยัดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น	.857

จากตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามเกี่ยวกับการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่าค่าอยู่ระหว่าง 0.791-0.857 ซึ่งถือว่าข้อคำถามนี้อยู่ในเกณฑ์ที่มีความน่าเชื่อถือ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีอย่างน้อยเพียงใด โดยจำแนกตาม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว กลุ่มที่ 2 ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมี กลุ่มที่ 3 ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุน กลุ่มที่ 4 ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญ

จากการศึกษาในส่วนนี้จะทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการประเมินความรู้ความเข้าใจความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี โดยข้อมูลส่วนนี้จะแสดงเป็นค่าเฉลี่ยและค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้มีเงินได้ตามมาตรา 39 ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครตอบแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ระดับความถี่	ช่วงคะแนน	ความถี่
5	4.50-5.00	มากที่สุด
4	3.50-4.49	มาก
3	2.50-3.49	ปานกลาง
2	1.50-2.49	น้อย
1	1.00-1.49	น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยของผู้มีเงิน ได้ตามมาตรา 39 ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษี ด้านค่าลดหย่อนภาษี

ความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี	ระดับความรู้ความเข้าใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปวางแผนการเสียภาษีเงินได้มากน้อยเพียงใด	3.09	1.180	ปานกลาง
2. ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว เช่น ของผู้มีเงินได้, คู่สมรส, บุตร, พ่อแม่ เป็นต้น	3.13	1.327	ปานกลาง
3. ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุน เช่น ค่าเบี้ยประกันชีวิต, ค่าเบี้ยประกันสุขภาพตนเอง- บิคมารดา, เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ, LTF, RMF และเงินสมทบประกันสังคม เป็นต้น	3.02	1.350	ปานกลาง
4. ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญ. เช่น สนับสนุนการศึกษาและช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยที่เกิดขึ้นในประเทศไทย, เงินบริจาคทั่วไป เป็นต้น	2.60	1.298	ปานกลาง
5. ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมี เช่น บ้านหลังแรก, ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย ค่าซ่อมแซมรถ ซอปช่วยชาติ เป็นต้น	2.75	1.413	ปานกลาง
รวม	2.92	1.313	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร แสดงค่าเฉลี่ย พบว่าคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครโดยรวมมีความรู้ความเข้าใจที่จะใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 อยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีนำไปวางแผนการเสียภาษีทางการเงินได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 อยู่ในระดับปานกลาง และค่าลดหย่อนภาษีที่แบ่งเป็นกลุ่มต่างๆ เช่น ส่วนกลุ่มที่ 1 ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว กลุ่มที่ 2 ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมี กลุ่มที่ 3 ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุน กลุ่มที่ 4 ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญค่าเฉลี่ย จะอยู่ระหว่าง 2.60-3.13 ความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 3 การนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การศึกษาเรื่อง การนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ก่อนที่จะนำตัวแปรไปใช้ในการประมวลผลของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบแบบสอบถามความเชื่อมั่นของข้อมูลเบื้องต้นโดยวิธี Reliability Statistics เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นและเพื่อวัดความเหมาะสมของปัจจัย ก่อนนำไปวิเคราะห์

ตารางที่ 4.5 ค่าความน่าเชื่อถือการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในแบบสอบถาม

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.881	3

จากตารางที่ 4.5 ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ค่าความเชื่อมั่น มีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.881 นั้นนั้ล้่มองแบบสอบถามทั่วไปใช้ในการทำวิจัย ควรมีความเชื่อมั่น .80 (Nunnally, 1967:226) ซึ่งถือว่าแบบสอบถามในข้อคำถามเกี่ยวกับการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าความเชื่อมั่นหรือยอมรับได้

ตารางที่ 4.6 แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ตามมาตรา 39 ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมีการวางแผนภาษีเงินได้มากน้อยเพียงใด

คำถามเกี่ยวกับท่านนำสิทธิประโยชน์ทางภาษี		
ด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ในการชำระภาษีแต่ละปี ท่านได้มีการวางแผนภาษีเงินได้		
มากที่สุด	58	14.50
มาก	83	20.75
ปานกลาง	122	30.50
น้อย	79	19.75
น้อยที่สุด	58	14.50
รวม	400	100
2. สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนภาษีเงินได้ของท่าน		
มากที่สุด	60	15.00
มาก	96	24.00
ปานกลาง	136	34.00
น้อย	58	14.50
น้อยที่สุด	50	12.50
รวม	400	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คำถามเกี่ยวกับท่านนำสิทธิประโยชน์ทางภาษี		
ด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่อย่างไร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
3. การเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่งผลให้เกิดการประหยัดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น		
มากที่สุด	75	18.75
มาก	114	28.50
ปานกลาง	115	28.75
น้อย	60	15.00
น้อยที่สุด	36	9.00
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์การนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้จำแนกตามตัวแปรดังนี้

1. การชำระภาษีแต่ละปีมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ตอบปานกลาง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 รองลงมาตอบมาก จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 ตอบมีการวางแผนภาษี น้อย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 และคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครคิดว่าการชำระภาษีแต่ละปีมีการวางแผนภาษีเงินได้ ตอบมากที่สุดและน้อยที่สุดจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 ตามลำดับ
2. สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนภาษีเงินได้ของท่าน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ตอบปานกลาง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาตอบมาก จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ตอบเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนภาษีมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตอบน้อย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 และตอบน้อยที่สุดจำนวน 50 คนคิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

3. การเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลให้เกิดการประหยัดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ตอบปานกลาง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 รองลงมาตอบมาก จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 ตอบส่งผลให้เกิดการประหยัดภาษีมากที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ตอบน้อยจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และตอบน้อยที่สุดจำนวน 36 คนคิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

4.4 ผลการศึกษาโดยใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ซึ่งได้แก่การวิเคราะห์สมมติฐานทั้ง 3 ข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัย ดังนี้

4.4.1 สมมติฐานที่ 1 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ รายได้ และระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน โดยผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 แต่ละปัจจัยส่วนบุคคล มีดังนี้

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ แตกต่างกัน มีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาระหว่างเพศ ชายและเพศหญิงใช้สถิติทดสอบหาค่าความแตกต่างของที (t-test) ในกรณีการเปรียบเทียบของ 2 กลุ่ม โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน เพศ

รายการ	เพศ	n	Mean	S.D.	t	Sig.	แปลค่า
การวางแผนภาษี	ชาย	195	3.21	1.13	0.801	0.15	ไม่แตกต่าง
เงินได้บุคคลธรรมดา	หญิง	205	3.12	1.07			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามทางเพศ พบว่า เพศชายและเพศหญิง ไม่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ แตกต่างกัน มีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาระหว่างสถานภาพ โสดและแต่งงานแล้วใช้สถิติทดสอบค่าความแตกต่างของที (t-test) ในกรณีการเปรียบเทียบของ 2 กลุ่ม โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.8 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน สถานภาพ

รายการ	เพศ	n	Mean	S.D.	t	Sig.	แปลค่า
การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	โสด	277	3.22	1.07	1.590	0.344	ไม่แตกต่าง
แต่งงานแล้ว		123	3.03	1.15			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามทางสถานภาพ พบว่า คนที่โสดกับคนที่แต่งงานแล้วไม่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุแตกต่างกัน มีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาระหว่างอายุที่ต่างกัน ใช้สถิติทดสอบค่าความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) เมื่อพบค่าความแตกต่างจะทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของเซฟเฟ่ โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.9 ตารางแสดงสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน อายุ โดยใช้สถิติ F-test ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

ANOVA							
รายการ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.	แปลค่า
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	7.001	4	1.750	1.459	0.214	ไม่แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	473.877	395	1.200			
	รวม	480.879	399				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้สถิติ F-test พบว่าค่า p มีค่าเท่ากับ 0.214 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก Ho หมายความว่าคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้แตกต่างกัน มีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาระหว่างรายได้ที่ต่างกัน ใช้สถิติทดสอบค่าความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) เมื่อพบค่าความแตกต่างจะทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของเซฟเฟ โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.10 ตารางแสดงสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน รายได้ โดยใช้สถิติ F-test ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

ANOVA							
รายการ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.	แปลค่า
รายได้	ระหว่างกลุ่ม	22.037	4	5.509	4.743	.001	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	458.842	395	1.162			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า รายได้กับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้สถิติ F-test พบว่าค่า p มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่แตกต่างกันจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้โดยทำการจับรายคู่ด้วยสูตร LSD (ดังตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนักวิจัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน รายได้

รายได้	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15,000 บาท	15,000- 29,999 บาท	30,000- 49,999 บาท	50,000- 69,999 บาท	มากกว่า 70,000 บาท
		2.75	3.08	3.29	3.74	3.15
น้อยกว่า 15,000 บาท	2.75			-.53169*	-.98810*	
15,000-29,999 บาท	3.08				-.66140*	
30,000-49,999 บาท	3.29				-.45641*	
50,000-69,999 บาท	3.74					.58867*
มากกว่า 70,000 บาท	3.15					

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่แบบ LSD รายได้กับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนักวิจัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

นักวิจัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทมีผลต่อการวางแผนภาษีแตกต่าง ไปจากนักวิจัยทำงานที่มีรายได้ 30,000- 49,999 บาท โดยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทมีการวางแผนภาษีน้อยกว่านักวิจัยทำงานที่มีรายได้ 30,000- 49,999 บาท

นักวิจัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทมีผลต่อการวางแผนภาษีแตกต่าง ไปจากนักวิจัยทำงานที่มีรายได้ 50,000- 69,999 บาท โดยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทมีการวางแผนภาษีน้อยกว่านักวิจัยทำงานที่มีรายได้ 50,000- 69,999 บาท

นักวิจัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ 15,000-29,999 บาทมีผลต่อการวางแผนภาษีแตกต่าง ไปจากนักวิจัยทำงานที่มีรายได้ 50,000- 69,999 บาทโดยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ 15,000-29,999 บาทมีการวางแผนภาษีน้อยกว่านักวิจัยทำงานที่มีรายได้ 50,000- 69,999 บาท

นักวิจัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ 30,000-49,999 บาทมีผลต่อการวางแผนภาษีแตกต่าง ไปจากนักวิจัยทำงานที่มีรายได้ 50,000- 69,999 บาทโดยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ 30,000-49,999 บาทมีการวางแผนภาษีน้อยกว่านักวิจัยทำงานที่มีรายได้ 50,000- 69,999 บาท

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ 50,000-69,999 บาทมีผลต่อการวางแผนภาษีแตกต่าง ไปจากคนวัยทำงานที่มีรายได้ มากกว่า 70,000 บาท โดยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ 50,000-69,999 บาทมีการวางแผนภาษีมากกว่าคนวัยทำงานที่มีรายได้ มากกว่า 70,000 บาท

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาระหว่างการศึกษที่ต่างกัน ใช้สถิติทดสอบหาค่าความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) เมื่อพบค่าความแตกต่างจะทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของเซฟเฟ่ โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.12 ตารางแสดงสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคณวิทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

ANOVA							
รายการ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.	แปลค่า
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	75.428	2	37.714	36.928	.000	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	405.451	397	1.021			
	รวม	480.879	399				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ระดับการศึกษากับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้สถิติ F-test พบว่าค่า p มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าคณวิทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่แตกต่างกันจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้โดยทำการจับรายคู่ด้วยสูตร LSD (ดังตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคณวิทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลด้าน ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		2.4	3.23	3.83
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.40		-.83773*	-1.42796*
ปริญญาตรี	3.23			-.59023*
สูงกว่าปริญญาตรี	3.83			

จากตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่แบบ LSD ระดับการศึกษากับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีผลต่อการวางแผนภาษีแตกต่าง ไปจากคนวัยทำงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยพบว่า คนวัยทำงานที่มีการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรีมีการวางแผนภาษีน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีผลต่อการวางแผนภาษีแตกต่าง ไปจากคนวัยทำงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยพบว่า คนวัยทำงานที่มีการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรีมีการวางแผนภาษีน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีผลต่อการวางแผนภาษีแตกต่าง ไปจากคนวัยทำงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยพบว่า คนวัยทำงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการวางแผนภาษีน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

4.4.2 สมมติฐานที่ 2 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่าง โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ดังนี้ ตารางที่ 4.14 ตารางแสดงสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครกับความเข้าใจในการวางแผนภาษี โดยใช้สถิติ การทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

ANOVA							
รายการ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.	แปลค่า
ความเข้าใจในการวางแผนภาษี	ระหว่างกลุ่ม	261.198	4	65.300	117.413	.000	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	219.681	395	.556			
	รวม	480.879	399				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์พบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) พบว่าพบว่าค่า p มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 แสดงว่าตัวแปรด้านความเข้าใจในการวางแผนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญ คือค่า Sig. < 0.05 จึงสรุปได้ว่าความเข้าใจในการวางแผนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

4.4.3 สมมติฐานที่ 3 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนภาษีแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน โดยใช้สถิติทดสอบหาค่าความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One way ANOVA) เมื่อพบค่าความแตกต่างจะทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons) ปรากฏดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ตารางแสดงสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนักวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกข้อมูลสิทธิประโยชน์ด้านค่าลดหย่อนแบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่ กลุ่มที่ 1 ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว กลุ่มที่ 2 ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมี กลุ่มที่ 3 ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุน กลุ่มที่ 4 ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญ เป็นต้น โดยใช้สถิติ F-test ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

ANOVA							
รายการ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.	แปลผล
กลุ่มที่ 1 ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	201.201	12	16.767	12.944	.000	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	501.297	387	1.295			
	รวม	702.498	399				
กลุ่มที่ 2 ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมี	ระหว่างกลุ่ม	308.704	12	25.725	23.812	.000	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	418.094	387	1.080			
	รวม	726.798	399				
กลุ่มที่ 3 ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	164.715	12	13.726	10.476	.000	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	507.082	387	1.310			
	รวม	671.798	399				
กลุ่มที่ 4 ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญ	ระหว่างกลุ่ม	253.549	12	21.129	15.046	.000	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	543.451	387	1.404			
	รวม	797.000	399				

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนของนักวัยทำงานในกรุงเทพมหานครระหว่างสิทธิประโยชน์ด้านค่าลดหย่อนภาษี ได้แก่

1.กลุ่มที่ 1 ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัวกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้สถิติ F-test พบว่าค่า p มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัวแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่แตกต่างกัน

2.กลุ่มที่ 2 ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้สถิติ F-test พบว่าค่า p มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมีแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่แตกต่างกัน

3.กลุ่มที่ 3 ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุนกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้สถิติ F-test พบว่าค่า p มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุนแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่แตกต่างกัน

4.กลุ่มที่ 4 ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้สถิติ F-test พบว่าค่า p มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากผู้มีเงินได้ตามมาตรา 39 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจเรื่องของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในการวางแผนภาษีและสิทธิประโยชน์ด้านค่าลดหย่อนภาษีนำมาใช้ประโยชน์สำหรับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้มากขึ้นเพียงใด และเพื่อพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนภาษี และความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันหรือไม่ และคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ด้านค่าลดหย่อนภาษีแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อให้กรมสรรพากรใช้ในการพิจารณาเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านค่าลดหย่อนภาษี ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ซึ่งเนื้อหาในบทนี้จะประกอบด้วย

5.1 สรุปแนวทางการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย - งานวิจัยนี้ศึกษาถึงปัจจัยปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครโดยมีวัตถุประสงค์ตามที่ระบุในบทที่ 1 ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาสิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนภาษีกับผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่ - ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่บุคคลธรรมดาที่ทำงานอาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีประชากรทำงานหนาแน่น โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่างเพื่อใช้ในการงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล - การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยการแจกแบบสอบถามการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีกับการวางแผนภาษีจำนวน 400 ตัวอย่าง จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของตัวอย่างแบบสอบถามที่ได้รับ แล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่รวบรวมที่เก็บมาจากหนังสือ วารสาร ตำรา วิชาการ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีความเกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เก็บข้อมูลโดยผ่านทาง google - from จากการศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย - เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้ศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎีนักวิชาการและนักปฏิบัติการณ์ที่เขียนไว้เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามโดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานะ รายได้ การศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ในการวางแผนภาษีเงินได้ ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ จำนวน 400 ชุด จากนั้นลงรหัส (Coding) ในการคานำทำการ (Coding Sheet) ตามข้อมูลลงรหัสแล้วตรวจสอบความถูกต้องของรหัสข้อมูลอีกครั้งก่อนนำไปบันทึกลงโปรแกรม SPSS

2. การประมวลผลข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทางด้านสถิติคือโปรแกรม SPSS การวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ สถานะ ระดับการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ปัจจัยด้านความรู้ในการวางแผนภาษีเงินได้ของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

การวิเคราะห์ด้วยสถิติขั้นสูง แบ่งเป็น

1. คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ รายได้ สถานะ ระดับการศึกษา แตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ใช้การทดสอบ ANOVA หรือเรียกว่า Analysis of Variance เพื่อทดสอบความแตกต่าง t-test และ F-test

2. คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้แตกต่างกัน มีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ใช้การทดสอบ ANOVA หรือเรียกว่า Analysis of Variance เพื่อทดสอบความแตกต่าง F-test

3. คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนภาษีแตกต่างกัน มีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ใช้การทดสอบ ANOVA หรือเรียกว่า Analysis of Variance เพื่อทดสอบความแตกต่าง F-test

สมมติฐานการวิจัย - การวิจัยครั้งนี้ มีสมมติฐานการวิจัย 3 ข้อ

1. คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

2. คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน มีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

3. คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนภาษีแตกต่างกัน มีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

5.2 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์การวางแผนภาษีเงินได้ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 205 คนและส่วนน้อยเป็นเพศชาย จำนวน 195 คน

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 281 คน รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-45 ปี จำนวน 51 อายุระหว่าง 46-55 ปี จำนวน 28 คน อายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 23 คนและน้อยที่สุด คือ อายุ 55 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน ตามลำดับ

สถานภาพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นโสด จำนวน 277 คน และส่วนน้อย แต่งงานแล้ว จำนวน 123 คน

รายได้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เงินเดือน 15,000-29,999 บาท จำนวน 226 คน รองลงมาเงินเดือน 30,000-49,999 บาท จำนวน 71 คน เงินเดือน 50,000-69,999 บาท จำนวน 42 คน เงินเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 32 คนและน้อยที่สุดคือเงินเดือนมากกว่า 70,000 บาท จำนวน 29 คน ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 258 คนรองลงมา ได้แก่ การศึกษาดำเนินการศึกษาด้านปริญญาตรี มีจำนวน 80 คน และการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 62 คนตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงจำนวน 205 คน และเพศชายจำนวน 195 คน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ช่วงอายุ 26-35 ปี มีสถานภาพโสด มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 15,000-29,999 บาท มีความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิประโยชน์ค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในระดับปานกลาง และมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

2. การวิเคราะห์การวางแผนภาษีเงินได้ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครการกับความรู้ความเข้าใจของปัจจัยสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี

ผลการวิจัยพบว่าความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร แสดงค่าเฉลี่ย พบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความรู้ความเข้าใจที่จะใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 อยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีนำไปวางแผนการเสียภาษีทางการเงินได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 อยู่ในระดับปานกลาง

3. การวิเคราะห์การวางแผนภาษีเงินได้ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับ ความรู้ความเข้าใจของการวางแผนภาษี

ผลการวิจัยพบว่าการชำระภาษีแต่ละปีมีการวางแผนภาษีเงินได้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบปานกลาง จำนวน 122 คน รองลงมาตอบ มาก จำนวน 83 คน ตอบมีการวางแผนภาษี น้อย จำนวน 79 คน ที่เหลือคิดเป็นส่วนน้อย

ผลการวิจัยพบว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนภาษีเงินได้ของท่าน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบปานกลาง จำนวน 136 คน รองลงมาตอบมาก จำนวน 96 คน ตอบเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนภาษีมากที่สุด จำนวน 60 คน ที่เหลือคิดเป็นส่วนน้อย

ผลการวิจัยพบว่าการเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลให้เกิดการประหยัดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบปานกลาง จำนวน 115 คน รองลงมาตอบมาก จำนวน 114 คน ตอบส่งผลให้เกิดการประหยัดภาษีมากที่สุด จำนวน 75 คน ที่เหลือคิดเป็นส่วนน้อย

5.3 สรุปผลการทดสอบสมมติการวิจัย

การทดสอบสมมติการวิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติขั้นสูง ด้วยการทดสอบ ANOVA หรือเรียกว่า Analysis of Variance เพื่อทดสอบความแตกต่าง t-test และ F-test ได้ผลสรุป ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติการวิจัยสมมติฐานที่ 1

สมมติฐาน	การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร		
	การชำระภาษีแต่ละปีที่มีการวางแผนภาษีเงินได้	สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนภาษีเงินได้	การเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีส่งผลให้เกิดการประหยัดภาษีเพิ่มขึ้น
เพศ	X	X	X
อายุ	X	X	X
สถานภาพ	X	X	X
รายได้	√	√	√
ระดับการศึกษา	√	√	√

หมายเหตุ

เครื่องหมาย √ หมายความว่าสอดคล้องกับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เครื่องหมาย X หมายความว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ รายได้และระดับการศึกษาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ที่ต่างกันไม่มีผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้และระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานที่ 2 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติการวิจัยสมมติฐานที่ 2

สมมติฐาน	การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร		
	การชำระภาษีแต่ละปีที่มีการวางแผนภาษีเงินได้	สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนภาษีเงินได้	การเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีส่งผลให้เกิดการประหยัดภาษีเพิ่มขึ้น
การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปวางแผนการเสียภาษีเงินได้	√	√	√

หมายเหตุ

เครื่องหมาย √ หมายความว่าสอดคล้องกับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เครื่องหมาย X หมายความว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันจากการศึกษาพบว่าความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันยอมรับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานที่ 3 คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนภาษีแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการทดสอบสมมติการวิจัยสมมติฐานที่ 3

สมมติฐาน	การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร		
	การชำระภาษีแต่ละปีที่มีการวางแผนภาษีเงินได้	สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนภาษีเงินได้	การเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีส่งผลให้เกิดการประหยัดภาษีเพิ่มขึ้น
กลุ่มที่ 1 ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว	√	√	√
กลุ่มที่ 2 ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมี	√	√	√
กลุ่มที่ 3 ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุน	√	√	√
กลุ่มที่ 4 ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญ	√	√	√

หมายเหตุ

เครื่องหมาย √ หมายความว่าสอดคล้องกับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เครื่องหมาย X หมายความว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนภาษีแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันจากการศึกษาพบว่าคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ในด้านค่าลดหย่อนภาษีแตกต่างกันมีการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันยอมรับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

5.4 อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับ

การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1.จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้และระดับการศึกษา ที่ต่างกันมีผลต่อการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริรัตน์ พ่วงแสงสุข(2561) เรื่องความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาพบว่าเพศอาชีพ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนภาษีที่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความรู้เป็นสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ การรับรู้ ความคุ้นเคย ความเข้าใจ ตลอดจนข่าวสาร ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงกฎเกณฑ์ที่ถูกต้องชัดเจน ซึ่งแต่ละคนอาจมีความรู้แตกต่างกันไปตามการรับรู้ ความเข้าใจ และความคุ้นเคยในแต่ละคน สอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom el al. (1956) ได้นิยามศัพท์ความรู้ (Knowledge) เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการระลึกถึงเฉพาะเรื่องหรือเรื่องทั่วไปและระลึกถึงวิธี กระบวนการหรือสถานการณ์ต่างๆ เน้นความจำและการเกิดความรู้ ไม่ว่าจะระดับใดย่อมมีความสัมพันธ์กับความรู้ลึก

2.จากการศึกษาพบว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ จุลวิฑิตกะ และประภัสระ กิตติมนิรม(2561) เรื่องความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของพนักงานในเครือ คุณาลัยกรุ๊ปได้ศึกษาพบว่า พนักงานในเครือคุณาลัยกรุ๊ปมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าประชาชนยังมีความเข้าใจในเรื่องการวางแผนภาษีน้อย และเมื่อพิจารณาจากงานวิจัยของ ธนิตา จิตรน้อมรัตน์ (2559) เรื่อง การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ถูกต้องได้อย่างไร พบว่า การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อให้เสียภาษีได้อย่างถูกต้องและสามารถประหยัดภาษีได้สูงสุด ไม่ใช่แนวทางการหลีกเลี่ยงภาษี แต่เป็นการใช้สิทธิประโยชน์ต่างๆ มาคำนวณภาษีอย่างถูกต้อง แม้หน่วยงานรัฐจะพยายามออกนโยบายการลดหย่อนภาษีต่างๆ ให้ประชาชน เช่น โครงการช่วยเหลือชาติ แต่ประชาชนก็ยังคงมีความรู้ความเข้าใจเรื่องนี่ยังค่อนข้าง น้อย-ปานกลาง ดังนั้นหน่วยงานรัฐจะต้องประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เรื่องการวางแผนภาษี รวมทั้งการลดหย่อนภาษีให้กับประชาชน มีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

3.จากการศึกษาพบว่าความรู้ความเข้าใจในประเด็น คำถามทั้ง 4 ด้านของด้านค่าลดหย่อนภาษีผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ที่น้อยที่สุดคือ ด้านค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญ. ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ อนันตริตา คอนบรธา (2560) เรื่อง ปัญหาและสาเหตุการเสียชีวิตเงินได้บุคคลธรรมดาในตำบลลานดอกไม้ดก พบว่า ปัญหาความรู้ความเข้าใจด้านค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อนภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ เบี้ยประกันชีวิต และเลี้ยงบุพการี โดยจะเห็นได้ว่าเมื่อมีปัญหาเรื่องด้านค่าใช้จ่าย และค่าการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 5 “การวิจัยเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Research to Make A CHANGE)” หน้า 260ลดหย่อน ในการเสียภาษี ย่อมส่งผลให้ขาดความรู้ด้านรัฐจกประโยชน์จากมาตรการช่วยลดภาระภาษี นั่นเอง ดังนั้นความรู้ด้านสิทธิประโยชน์ด้านค่าลดหย่อนภาษี จึงเป็นสิ่งที่ประชาชนควรทำการศึกษามาตรการที่ช่วยลดภาระภาษี เพื่อทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากการวางแผนภาษี และทำให้เกิดการประหยัดภาษีที่ต้องชำระอย่างถูกกฎหมาย

5.5 ข้อเสนอแนะงานวิจัย

1.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในระดับปานกลางซึ่งจากการวิจัยพบว่าผู้แบบสอบถามมีความรู้ที่น้อยที่สุดคือ ด้าน ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุนรองลงมาค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญและรองลงมาค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมีและค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว ตามลำดับ กรมสรรพากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันประชาสัมพันธ์หรือให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มมากขึ้น เช่น รัฐจกประโยชน์จากมาตรการที่ช่วยลดภาระภาษีในประเด็นต่างๆ รัฐบาลจัดการและจัดเก็บข้อมูลภาษีของตนเองเพื่อสร้างความรู้ด้านการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้อย่างถูกต้องต่อไป

1.2 ประชาชนทั่วไปที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จะต้องคอยศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องภาษีและ การวางแผนภาษีเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในระดับปานกลาง เพราะการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อให้เสียภาษีได้อย่างถูกต้องและสามารถประหยัดภาษีได้สูงสุด ดังนั้นประชาชนผู้เสียสามารถวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาควรมีความรู้ความเข้าใจมากพอในการวางแผนภาษี

5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการสำรวจเฉพาะคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ขอบเขตการศึกษาอาจไม่สะท้อนถึงกลุ่มพื้นที่อื่น จึงควรที่จะศึกษาในเขตพื้นที่อื่น หรือขยายขอบเขตงานวิจัยให้กว้างกว่านี้ทั้งในส่วนระดับภูมิภาค หรือในระดับประเทศ เพื่อให้เห็นถึงภาพกว้างของปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมสรรพากร. (2562). ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา. ออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2563, จาก <http://www.rd.go.th/publish/309.0.html?fbclid=IwAR3gUOoNDfapGp7DLFNvJWQVLiIthRGIVfJwVwRnS-4Fh6joSntuU2Bprs>
- กรมสรรพากร. (2562). ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา. ออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2563, จาก <http://www.rd.go.th/publish/309.0.html>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2560). การวางแผนภาษี: เรื่องต้องรู้เพื่อให้การวางแผนภาษีเกิดประโยชน์ สูงสุด. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2562, จาก <https://www.set.or.th/financialplanning/wealth/img-popup/321.jpg>
- ธนิศา จิตรน้อมรัตน์. (2559). การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ถูกต้องอย่างไร. ออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2563, จาก
- ปภาวรินทร์ คชศิริชัย. (2558). ศึกษาการเรียนรู้ความเข้าใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการแยกยื่นหรือยื่นรวมภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มสมรส กรณีศึกษาพนักงานเอกชนที่ทำงานในเขตลุมพินี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- ลำไย เทียมมล. (2561). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://krulumyai.weebly.com/>.
- สมชัย จิตสุชน. (2558). “ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย : แนวโน้ม นโยบาย และแนวทางขับเคลื่อนนโยบาย”. รายงานการวิจัย. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2563, จาก https://so05.tcithaijo.org/index.php/DPU_Suthiparithat_Journal/issue/view/16602
- สุนันทา ทวีผล. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านให้คำปรึกษาแนะนำปัญหาด้านกฎหมาย ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายช่วยเหลือทางกฎหมาย 3 (สคช.). (ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารทั่วไป. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานตรวจสอบภายใน มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2558). ความพึงพอใจของผู้รับบริการของสำนักงานตรวจสอบภายใน ประจำปีงบประมาณ 2558. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานสรรพากรพื้นที่พิษณุโลก. (2559). รายงานสรุปจำนวนผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่พิษณุโลก ปี 2559 - 2560. พิษณุโลก: สำนักงานสรรพากรพื้นที่พิษณุโลก.
- สำนักงานสรรพากรพื้นที่ พิษณุโลก. (2559). รายงานการสำรวจสภาพปัญหา ข้อเสนอแนะ และข้อร้องเรียนของผู้ใช้บริการ เสียภาษี สำนักงานสรรพากรพื้นที่พิษณุโลก. พิษณุโลกสำนักงานสรรพากรพื้นที่พิษณุโลก.

สมหมาย ศิริอุดมเศรษฐ. (2561) แนวทางการจัดเก็บภาษีของรัฐเพื่อการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ

และเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สรรพากรภาค 4 กรมสรรพากร

วณิชญานันท์ ภาคภูมิ. (2561) ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีต่อการให้บริการในการชำระภาษีของ

สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเมืองกาญจนบุรี

เขาวดี วิบูลย์ศรี. (2556). การวัดผลและการสร้างแบบสอบถามสัมฤทธิ์. กรุงเทพมหานคร:

จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

เอมอร พลวัฒน์กุล และสมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร. (2550). “สาเหตุของการไม่ยื่นแบบและชำระภาษี

ผ่านอินเทอร์เน็ต:กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต”วารสารวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยสงขลานคร

ริทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. 25(1), 1-11.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่องานวิจัย

เรื่อง “ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงิน
ได้บุคคลธรรมดาของคณวิทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร”
แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการเงิน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1.แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ทาง
ภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของคณวิทำงานในเขต
กรุงเทพมหานคร

2.แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ปัจจัยเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีกับการวางแผนภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดา

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และตอบตาม ความคิดเห็น ความต้องการ
หรือประสบการณ์จริงในปัจจุบัน ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่าน
หรือหน่วยงานแต่ประการใด ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากท่าน จะได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นความลับและ
นำมาใช้ประโยชน์กับงานวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่าน มา
ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานะ รายได้ และการศึกษา

1. การศึกษาวิจัยนี้จะใช้เวลาประมาณ 5 นาทีในการตอบคำถาม ขอยืนยันว่าข้อมูลที่ได้รับจากคุณ
ทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ ไม่ทราบว่าคุณยินดีที่จะเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้หรือไม่คะ

ยินดีที่จะเข้าร่วม	1	สัมภาษณ์ต่อ
ไม่ยินดีที่จะเข้าร่วม	2	ยุติการสัมภาษณ์

2. ขอทราบเพศของคุณ [คำตอบเดียว]

ชาย	1	
หญิง	2	

3. ขอทราบอายุของคุณ [คำตอบเดียว]

บันทึกอายุจริง   ปี

ต่ำกว่า 25 ปี	1	
26-35 ปี	2	
36-45 ปี	3	
46-55 ปี	4	
มากกว่า 55 ปี	5	

4. สถานภาพของคุณ [คำตอบเดียว]

โสด	1	
แต่งงานแล้ว	2	

5. ระดับรายได้ต่อปีนี้ใกล้เคียงกับรายได้ต่อเดือนของคุณมากที่สุด [คำตอบเดียว]

น้อยกว่า 15,000 บาท	01	
15,000-29,999 บาท	02	
30,000-49,999 บาท	03	
50,000-69,999 บาท	04	
มากกว่า 70,000 บาท	05	

6. ระดับการศึกษาของคุณ [คำตอบเดียว]

ต่ำกว่าปริญญาตรี	01	
ปริญญาตรี	02	
สูงกว่าปริญญาตรี	03	

ส่วนที่ 2 ปัจจัยสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์พิจารณาแต่ละระดับ ดังนี้ โดยที่

- 5คะแนน หมายถึง มากที่สุด
- 4คะแนน หมายถึง มาก
- 3คะแนน หมายถึง ปานกลาง
- 2คะแนน หมายถึง น้อย
- 1คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

คำถามความรู้ความเข้าใจของปัจจัยสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. ท่านใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปวางแผนการเสียภาษีเงินได้มากน้อยเพียงใด	1	2	3	4	5
2. ค่าลดหย่อนต่อไปนักรายการใดที่ท่านใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้โปรดระบุตามที่ท่านใช้ในการลดหย่อนภาษี					
2.1 ค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว เช่น ของผู้มีเงินได้, คู่สมรส, บุตร, พ่อแม่ เป็นต้น	1	2	3	4	5
2.2 ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุน เช่น ค่าเบี้ยประกันชีวิต, ค่าเบี้ยประกันสุขภาพตนเอง-บิดามารดา, เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ, LTF, RMF และเงินสมทบประกันสังคม เป็นต้น	1	2	3	4	5
2.3 ค่าลดหย่อนสำหรับคนใจบุญ เช่น สนับสนุนการศึกษาและช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยที่เกิดขึ้นในประเทศไทย, เงินบริจาคทั่วไป เป็นต้น	1	2	3	4	5
2.4 ค่าลดหย่อนจากสินทรัพย์หรือความมั่งมี เช่น บ้านหลังแรก, ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย ค่าซ่อมแซมรถ ซอปช่วยชาติ เป็นต้น	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 3 การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่ตรงกับคำตอบของท่าน

มากที่สุด โดยใช้เกณฑ์พิจารณาแต่ละระดับดังนี้ โดยที่

- 5คะแนน หมายถึง มากที่สุด
- 4คะแนน หมายถึง มาก
- 3คะแนน หมายถึง ปานกลาง
- 2คะแนน หมายถึง น้อย
- 1คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

ท่านนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีไปใช้ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในระดับใด	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. ในการชำระภาษีแต่ละปี ท่านได้มีการวางแผนภาษีเงินได้	1	2	3	4	5
2. สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนภาษีเงินได้ของท่าน	1	2	3	4	5
3. การเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลให้เกิดการประหยัดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น	1	2	3	4	5

**ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้สละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้
เพื่อผู้จัดทำจะได้นำไปเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยต่อไป**

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

ประวัติการศึกษา

ตำแหน่งงานและที่ทำงานปัจจุบัน

นางสาววรรณ บุษยสุรักษ์

พ.ศ.2558 สำเร็จการศึกษา

บริหารธุรกิจ เอกการบัญชี

มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

นายหน้าขายอสังหาริมทรัพย์